

مرکز تدوین آثار رهبر شهید

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

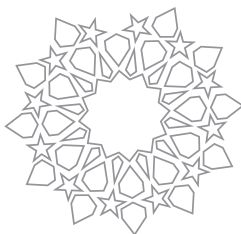

پیغامِ رهبر

ج ۸

نویسنده:

شهید پروفیسور برهان الدین ربانی

شناسنامه کتاب

عنوان کتاب: پیغام رهبر؛ جلد: ۸؛

عنوان فرعی: پیام‌هایی از رهبر شهید؛

نام پدیدآور: رهبر شهید پروفسور برهان‌الدین ربّانی، رهبر جهاد و مقاومت و

رئیس دولت اسلامی؛

گردآورنده: مرکز تدوین آثار رهبر شهید؛

حروف‌نگاری: مرکز تدوین آثار رهبر شهید؛

ویرایش: مرکز تدوین آثار رهبر شهید؛

تصحیح: مرکز تدوین آثار رهبر شهید؛

تحشیه: مرکز تدوین آثار رهبر شهید؛

ناشر: مرکز تدوین آثار رهبر شهید؛

طراح جلد: عصمت‌الله احراری؛

برگ‌آرا: خیرالله خیرخواه؛

سال چاپ: ۱۴۰۲ خورشیدی؛

نوبت چاپ: نخست؛

محل چاپ: کابل؛ افغانستان؛

شناسه افزوده: این پیام‌ها به‌صورت جداگانه در نشریه‌های جمعیت اسلامی

افغانستان و یا به‌صورت منشور مستقل، به نشر رسیده‌است؛

موضوع: پیام‌ها؛

شمارگان: ۳۰۰۰؛

شمار برگه‌ها: ۱۶۶؛

قطع: جیبی؛

چاپ‌خانه: بهیر؛

نشانی ما: صفحه رسمی آثار رهبر شهید؛

ایمیل آدرس: sh.rabbani1390@gmail.com

حق چاپ تنها برای مرکز تدوین محفوظ است.

درآمد..... ۱۱

بخش نخست؛ پیام‌های عیدی:

- به مناسبت عید سعید فطر..... ۱۷

- به مناسبت عید سعید اضحی..... ۲۷

بخش دوم؛ پیام‌های به مناسبت حلول سال نو خورشیدی:

- به مناسبت حلول سال نو هجری شمسی..... ۳۵

- به مناسبت حلول سال نو ۱۳۶۸ هـ ش..... ۴۳

بخش سوم؛ پیام‌های فتح و پیروزی:

- به مناسبت فتح شهرستان خواجه‌غار..... ۴۹

- به مناسبت فتح سالنگ‌ها و میدان‌هوایی بگرام..... ۵۳

- به مناسبت فتح ولایت کندز..... ۵۷

- به مناسبت فتح هرات..... ۶۱

- به مناسبت فتح ولایت بدخشان..... ۶۷

- به مناسبت پیروزی انقلاب اسلامی افغانستان..... ۷۳

بخش چهارم؛ پیام‌های تبریکی:

- به مناسبت انتخاب محترم نجم‌الدین اربکان به حیث

صدراعظم جمهوری ترکیه..... ۸۳

- به مناسبت هفتم جولای، روز ملی جمهوری عراق..... ۸۷

- به مناسبت روز ملی کشور گینیا..... ۹۱

- به مناسبت استقلال جمهوری اسلامی پاکستان..... ۹۵

بخش پنجم؛ پیام‌های همدردی:

- به مناسبتِ شهادت استاد ابو عبدالرحمن محمد جان ۱۰۱
- به مناسبتِ شهادت جنرال محمد ضیاء الحق ۱۰۵
- به مناسبتِ شهادت مظلومانه حجة الاسلام علامه سید عارف حسین الحسینی ۱۰۹
- به مناسبتِ سوء قصد به جان محترم عبدالبصیر خالد قوماندان فرقه ۲۹ جهادی بدخشان ۱۱۳
- به مناسبتِ انفجار بمبی در شهر زهران عربستان سعودی ۱۱۷
- به مناسبتِ وفات آیت الله العظمی محمد علی اراکی مرجع تقلید شیعیان ۱۲۱

بخش ششم؛ پیام‌های متفرقه:

- خطاب به مردم مسلمان افغانستان ۱۲۷
- به مناسبت تأسیس اتحادیه دانشجویان و دانش آموزان و نشر جریده دانشجوی ۱۳۷
- ابلاغیه رهبر جمعیت اسلامی افغانستان ۱۴۳
- نمایه ۱۴۷
- رویکردها ۱۵۹

درآمد

الْحَمْدُ لِلَّهِ وَالصَّلَاةُ وَسَلَامٌ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ؛ و بعد:
لطفِ خداوند کریم را نهایت سپاسگزاریم که اینک توفیق
داد تا «جلد هشتم پیغام رهبر» را خدمت شایقان اندیشه و فکر
استاد و محبّان دانش و معرفت او تقدیم بداریم.
خوانندگان عزیز!

باید گفت: این «مجموعه پیام‌ها» از اهمیت ویژه علمی،
سیاسی و اجتماعی خاصی برخوردارند؛ چون با تعمّق و تأمل
در این پیام‌ها، همان‌گونه که می‌توان به گوشه‌هایی از وضعیت
سیاسی، اجتماعی و علمی زمان نگارش آن دست‌یافت، به
همین ترتیب از خصوصیات نثر زمان این نوشته‌ها نیز آگاهی
به دست آورد.

مجموعه‌ای که اکنون در دست دارید، در برگیرنده «۲۳»

پیامی است، از رهبر شهید پروفسور برهان‌الدین ربّانی W
که به مناسبت‌های مختلفی آن را نگاشته است که ما آن را در شش
بخش تبویب و تدوین کرده‌ایم:

۱- پیام‌های عیدی؛

۲- پیام‌های سال نو خورشیدی؛

۳- پیام‌های فتح / پیروزی؛

۴- پیام‌های تبریکی؛

۵- پیام‌های همدردی؛

۶- و پیام‌های متفرقه.

کلیت این پیام‌ها بر محورهای چون دیانت، سیاست، اجتماع، اقتصاد و مسایل مهمی از این دست می‌چرخد که با قرائت و خوانش دقیق این پیام‌ها، نه تنها به دیدگاه یک فردی که در تحوّل و زیرورو کردن این تحولات نقش‌آفرین جریان کلان فکری و سیاسی نیز دست یافته و از واقعیت‌های بزرگ اجتماعی و سیاسی نیز باخبر می‌شود.

به هر رو، کار ما در این اثر، این است: در گام نخست، پس از گردآوری مواد خام و پیاده کردن متن نبشته، مطابق به دستورالعمل تدوینی خویش دست به ویرایش می‌زنیم و از آن بعد، در کنار مُعرّفی نام‌ها، اماکن، گروه‌ها، اصطلاحات، استخراج احادیث، إرجاع آیات، مستندسازی روایات و نقل قول‌ها، ترجمه آیات، احادیث و متون عربی و توضیح نکات قابل توضیح، تدوین رویکردها، نمایه‌ای از آیات، احادیث، اشعار، اشخاص، اماکن، احزاب، گروه‌ها و مفاهیم وارده در کتاب را در پای آن ردیف می‌کنیم.

نکته‌ای را که می‌خواهیم در اینجا با خط درشت تسجیل کنیم اینکه این پیام‌ها - که اکثراً سیاسی‌اند - در تناسب با وضعیت همان روزگار و در فضای سیاسی و منافع مردم و جهاد و مقاومت مردم افغانستان، نگاشته شده است؛ از این رو، نباید در حین خوانش و مطالعه این پیام‌ها، زمان نوشتن این پیام‌ها را فراموش کرد.

نکته دیگری را که نباید از یاد برد، اینکه به این دلیل که ما

همه پیام‌های استاد شهید را به صورتِ مکمل تاکنون در اختیار نداریم؛ لذا نتوانستیم ترتیب زمانی را در پیام‌ها مراعات بکنیم، از این سبب امید که ما را از این بابت معذور دارید.

در مجموع - چنانکه پیش از این هم بارها متذکر شدیم - این پیام‌ها، در سطور موجزی از یک سو مفاهیم بزرگی را بازتاب می‌دهند و از سوی دیگر این پیام‌ها از عمق چیرگی نویسنده بر سخن، سخن‌ها دارند.

پیش از بستن این سطور، بر خود لازم می‌دانم که از برادرم در مرکز تدوین خیرالله خیرخواه به کمال سپاس یاد کنم که با همکاری و تلاش هم، این پیام‌ها گرد آمدند و به صورتِ رساله‌ای درآمدند؛ وفقهم الله لما یحب و یرضی و سَدَّدْ خُطَاهُمْ؛

همچنان الله بزرگ، به بانی این مرکز، محترم صلاح‌الدین ربّانی، رئیس جمعیت اسلامی افغانستان، پاداش نیک دهد که بنای این کار نیک را پی‌افکنند.

در پایان، امید ما این است که این پیام‌ها بتواند - چون گذشته‌ها - در بیدارگری و هدایتگری نسل امروزی ما - مُمَدِّ واقع شود، وَمَا ذَلِکَ عَلَی اللّٰهِ بِعَزِیزٍ.

فضلی آماج

رئیس مرکز تدوین آثار رهبر شهید

بخش نخست
پیام‌های عیدی

۱۱۵

به مناسبت عید سعید فطر

هفته نامه مجاهد؛ شماره مسلسل: ۱۸۴، سال پانزدهم، شماره
۳، روز جمعه ۱۴ حمل ۱۳۷۱ هـ ش.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ^۱

برادران سنگرنشین، مهاجرین آواره از میهن و
هم‌وطنان مؤمن!

السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ

حلول ایام باسعادت عید سعید فطر را به همه
شما مبارکباد می‌گوییم.

امیدوارم طاعات و عبادات شما، راز و نیاز و دعا و
استغاثه‌تان در دوران ماه صیام، مورد قبول درگاه احدیت
قرار گرفته باشد. اگرچه خونین‌بهاران و اعیاد خون تا
هنوز از افق حیات ملت زجر دیده‌ما دور نشده‌است
و لانه‌های چرکین بقایای الحاد و کمونیزم^۲ یک‌سره از

۱. به نام خداوند بخشنده مهربان. «مرکز تدوین»

۲. کمونیزم و یا کمونیسم: این اصطلاح از ریشه لاتینی «کمونیس» به معنای
اشتراکی گرفته شده است. اصطلاح کومون یا جامعه اشتراکی نخستین بار در فرانسه،
در سال ۱۸۳۹ م، به کار رفت. به قول طرفداران این اصطلاح، گویی این نظام بدون
طبقه است. کمونیزم شخصیت انسان را تابع اقتصاد و در چوکات محدودیت‌ها و
قیودات خفقان‌آور اجتماعی محبوس می‌کند. همچنان کمونیزم به انسان، حقوق
و آزادی‌هایش از دریچه اقتصاد نگریسته، «مالکیت اشتراکی» را نخستین پایه
مستحکم نظام خود قرار داده و آزادی‌هایی را که حق طبیعی انسان‌هاست محدود
و فشرده می‌سازد. خوش‌بینانه‌ترین قضاوت در مورد منطق کمونیزم این باشد که
گرایش به این مکتب، به معنای تباهی گوهر انسانیت، اغفال و اغرای انسان از توجه
به کُنه حالت خودش، خودفراموشی و پایمال کردن شخصیت انسان در حد کالای
کم از بازار است و - نیز - به معنای تنزل ارزش خون و آبروی آدمیت است. نگاه:
دانشنامه سیاسی، از: داریوش آشوری، ص: ۲۶۱-۲۶۳ و مقاله «ارزش خون در

کشور پاک‌سازی نگشته است، باین حال عید و بهار امسال جلوه‌های دیگری دارد.

مصادف با نخستین ایام بهار و در آستانه یادبود «غزوة بدر»^۱ -اولین معرکه پیروزمند اسلام بر کفر- بار دیگر شاهد حماسه‌های جاویدانی سنگر نشینان عزیز بودیم که با شهکاری‌های عظیم‌شان در اُم البلاد بلخ، پرتوی از امید بر دل‌های مایوس بخشیدند.

این فتح^۲ عنوان انفجار عظیمی را اختیار کرد که بنیان رژیم را در ولایات مختلف کشور در معرض نابودی قرار داد، ساحه فتوحات گسترده شد، ولایات سمنگان، جوزجان و کندز را فرا گرفت و اخیراً با فتوحات وسیعی در هرات باستان، روند فتوحات، معراج تکاملی خود را می‌پیماید.^۳

دارودسته رژیم، دیگر همه امیدهای خود را از دست داده است و در پرتگاه سقوط قرار گرفته است. شاید جهاتی باشند برای ادامه حیات ننگین رژیم تلاش‌هایی بنمایند؛ اما دیگر هیچ تلاشی به این

کمونیزم و اسلام» نوشته شهید محمد کاظم شارق، میثاق خون، ص: ۴۴، شماره سیزدهم، سال ۱۳۶۰ ه.ش. «مرکز تدوین»

۱. غزوة بدر: در رمضان سال دوم هجرت رخ داد باوجود آنکه تعداد مشرکین در این غزوه بیشتر از مسلمانان بود؛ اما زیان و تاوان زیادی متوجه مشرکین شد که در پایان این غزوه به نفع مسلمانان تمام شد و مسلمانان غنایم فراوانی را از این غزوه، به‌دست آوردند. نگاه: السیره النبویه ۲/ ۲۴۹ و تاریخ سیاسی اسلام/ ۱۱۸ - ۱۱۹. «مرکز تدوین»

۲. فتح ولایت بلخ: شام ۲۸ حوت ۱۳۷۰ ه.ش، پس از چهار ماه مبارزه نفس‌گیر در شهر و اطراف آن ولایت توسط مجاهدین قهرمان صورت گرفته بود. نگاه: هفته‌نامه مجاهد، شماره مسلسل ۱۸۱، سال چهاردهم نشراتی، شماره ۳۵، جمعه ۳۰ حوت ۱۳۷۰ ه.ش. «مرکز تدوین»

۳. در صفحاتی آتی، پیام‌هایی به‌مناسبت فتح برخی از این استان‌ها را از استاد شهید، مطالعه می‌کنید. «مرکز تدوین»

نعش گندیده و بدبو، حیات تازه نمی‌بخشد.
برادران و خواهران مظلوم و زجرکشیده! چنانکه خود
می‌دانید، جهاد شکوهمند شما که در آخرین مرحله
پیروزی قرار دارد، در اوضاع حسّاس کنونی، وحدت و
همبستگی بیشتر، نیاز اساسی ملت ماست.

فتوحات اخیر، دشمنان اسلام را -که از تشکیل
دولت اسلامی و حکومت قدرتمند مجاهدین در بیم و
هراس اند- دست‌پاچه و هراسان ساخته است. دیروز
قبل از پیروزی‌های اخیر، دشمنان جهاد مدعی بودند
که با قطع کمک‌های خارجی و تغییر موضع‌گیری
کشورهای دوست، دیگر مجاهدین قادر به ابتکارات
نظامی نخواهند شد؛ اما پیروزی‌های اخیر نشان داد
که همه این حرف‌ها، وهم و خیالی بیش نبوده و
جهادگران مؤمن -که در پناه رعایت الهی و تکیه به
نصرت او، جهاد را آغاز نموده‌اند- می‌توانند در پناه
تأیید و نصرت خداوندی حماسه‌ها بیافرینند.

دشمنان اسلام که لحظه‌ای آرام نمی‌نشینند، از
فتوحات اخیر که تاروپود مکر و تزویرشان را فرو
پاشانید، دچار ناراحتی شده، غوغای دیگری را از
طریق رژیم بدنام و رسوای کابل، به راه انداخته‌اند
و بلندگویان آن در خارج سروصدایی را به راه انداختند
که پیروزی‌های مجاهدین در شمال، وحدت ملی
افغانستان را به مخاطره انداخته است.

این حرف‌ها به قدری هرزه و بیهوده است که
ردکردن آن نیازی به هیچ دلیلی ندارد؛ زیرا حرف‌های
متناقض ایشان، خود شاهی بر بیهودگی و کذب این

شایعه است؛

چه از یک طرف جهاد اسلامی ما را یک جنبش بنیادگرایی می‌خوانند که اهداف آن فراتر از مرزهای افغانستان است و از جانب دیگر پیروزی‌های همین مجاهدین را در شمال یک حرکت تجزیه‌طلبانه تلقی کرده و زنگ‌های خطر را به صدا درمی‌آورند.

روزی جهان را از گسترش بنیادگرایی در افغانستان می‌ترسانند و تلاش می‌ورزند که مانع تشکیل حکومت ناب اسلامی جهادی گردند و اینک امروز تهمت تجزیه‌طلبی را به مجاهدین می‌بندند.

ما از دسیسه دشمنان شکایت نداریم؛ اما شکوه از غوغای همراهانی است که در نیمه راه سقوط می‌کنند. متأسفانه به جای جبران قصور و کوتاهی‌شان در سنگر جهاد، به عنوان بلندگویان بی‌هدف، به هر در و دروازه رفته، در راستای توطیه رژیم قرار می‌گیرند، بهتر بود این غوغاگران به یاران خود برگشته و جویای حقیقت می‌شدند.

از نظر جمعیت اسلامی و فرماندهان هدفمندش - که عمل را به جای شعار برگزیده‌اند و همیشه عملاً ثابت کرده‌اند که اسلام برای‌شان عزیزتر از همه چیز است - به این باور است که تبعیضات نژادی و لسانی، راه مسلمانان راستین نیست و در فرهنگ اسلامی، کشمکش‌های نژادی فتنه‌ای است که مسلمان نباید به آن نزدیک شود.

برخی از تهمت‌گران، سرکشی و تمرد عده‌ای از افسران و همکاران سابق رژیم را دلیلی بر تجزیه‌طلبی

می خوانند!

آیا این درست است که هر باری که بخش‌هایی از نیروهای نظامی رژیم به مجاهدین می‌پیوندد، همه را در فهرست حرکت‌های تجزیه‌طلبی قرار بدهیم؟ این تهمت‌ها جز دسایس شوم و ننگین رژیم و تراوش اندیشه‌های بیمار و حسادت‌های حاسدان بی‌برنامه، چیز دیگری نیست.

ملت هدفمند و جهادگران دل‌سوز و آگاه - که به این هرزه‌سرایی‌ها گوش فرا نداده - دستاوردهای سنگر نشینان را در شمال کشور، در اوضاع کنونی یک گام عمده تاریخی و مهم جهادی می‌دانند.

تجزیه افغانستان که از لحاظ اسلامی مردود است با واقعیت‌های عینی و ذهنی ملت مجاهد افغانستان هرگز سازگار نیست. آنان که به آرزوی عظمت اسلام و تشکیل دولت قدرتمند جهادی سلاح برداشتند، هرگز اجازه نمی‌دهند که با تشکیل واحدهای کوچک اداری به عنوان امارت‌های تحت‌الحمایه کشورهای همسایه درآمده و همه افتخارات جهاد و آرمان‌های فردای خود و امت اسلامی را زیر پا گذارند. تمامیت ارضی افغانستان، وحدت ملی و تشکیل حکومت اسلامی آرمان تغییرناپذیر فرد فرد ملت مؤمن و هدفمند ماست، دسیسه دشمنان و هرزه‌سرایی ماجراجویان هیچ اثر بر آن وارد نخواهد کرد.

هم‌میهنان مؤمن!

مراحل انتقال در حیات سیاسی و اجتماعی ملت‌ها، شاهد بحران‌ها و نوسان‌های بی‌شماری است که اگر

با دل‌سوزی و هوشیاری با حملات و حوادث غیرعادی برخورد نکردد، خطرات سنگینی را به دنبال خواهد داشت. پلان‌های شوم دشمنان را باید خنثی ساخت و به حرف هرزه‌سرایان ماجراجو نباید گوش فرا داد.

جمعیت اسلامی با داشتن پایگاه فراگیر در میان همه اقشار، اقوام و نژادها، به‌عنوان مهم‌ترین ضامن وحدت ملی و تمامیت ارضی کشور است. اگرچه پیروزی‌های خیره‌کننده جمعیت، جهاتی را وادار می‌سازد تا افرادی را اجیر سازند که از راه پخش چرندیات در برخی جراید و مجلات و هرزه‌سرایی‌ها، هر اقدام سازنده و مثبت جمعیت و هر پیروزی جهادی فرماندهان را مورد سوال قرار دهد؛ اما ظهور گردبادها، مسیر کاروان را تغییر نمی‌دهد.

جمعیت علی‌رغم هیاهوی هرزه‌سرایان تا پیاده‌کردن آرمان والای اسلامی خود، به پیش می‌رود. **برادران و خواهران زجرکشیده!**

با فتوحات اخیر، بارقه امید پایان یافتن فاجعه دردناک ملت ما پدیدار گردیده است. اکنون دیگر امید دشمنان بر ادامه زمامداری بقایای الحاد و کمونیزم به یأس و ناامیدی مبدل شده است؛ اما هنوز هم تلاش‌ها روان است که به هر شکل ممکن باند جنایتگر رژیم در تعیین سرنوشت آینده کشور شریک گردد و از همین رو، در تلاش‌ها برای «حل سیاسی مشکل افغانستان» کشورها و جهاتی می‌خواهند رژیم کابل به‌عنوان یک طرف مطرح گردد.

پیش از پیروزی‌های اخیر، این حرکت قوت و

صراحت داشت؛ اما فعلاً کم‌رنگ و ضعیف شده است، عامل اساسی در این تغییر، بلاشک پیروزی‌ها در شمال و نقاط دیگر کشور است.

در ارتباط به «حل سیاسی» باید گفت: ما معتقد به حل عاجل و سریع مشکل افغانستان می‌باشیم و از همکاری ملل متحد در راه این حل استقبال می‌کنیم؛ اما برنامه این کار باید توسط خود مجاهدین تنظیم گردد و اجازه نمی‌دهیم ملل متحد به‌عنوان قیّم و همه‌کاره در پروسه حل قرار بگیرد؛ بلکه باید برنامه حل را مجاهدین خود تنظیم کنند و از ملل متحد همکاری بخواهند.

راه حل در برچیدن رژیم و خاتمه دادن به آن است؛ نه در شرکت بخشیدن آن در تعیین سرنوشت. مشکل اساسی در مسیر این «راه حل» قضیه بقای رژیم جنگ افروز و ادامه زمامداری عناصر جنایتگر در اداره کشور است؛

بنابراین، هر تلاشی در جهت شرکت دادن رژیم در اداره آینده به‌معنای پیچیده‌ساختن حل قضیه است.

اینک با پیروزی‌های اخیر، طومار رژیم در حال پیچیده‌شدن است، دیگر نباید آن را به‌عنوان جهتی در حل قضیه شناخت. ما از همه جهات جهادی می‌خواهیم در اوضاع حسّاس کنونی، اختلافات سلیقه‌ای را کنار گذاشته، روی برنامه واحدی اتفاق کنند و به فاجعه خون‌بار کشور خاتمه بخشند.

یک‌بار دیگر حلول عید فطر را به ملت مؤمن و بلاکشیده خویش و به همه امت بزرگ اسلامی تبریک

گفته، دعا می‌کنم این عید را عید فتح و پیروزی برای همه مسلمانان بگرداند.

امیدوارم در پناه الطاف بی‌پایان یزدان، ملت‌های مسلمان عَظَمَت از دست‌رفته خود را باز یابند و با پیروزی جِهَاد اسلامی در افغانستان، عید و فتح مبین را در سرزمین خون و شهادت، در افغانستان برگزار کنیم
وَمَا ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ بِعَزِيزٍ.

۱۱۶

به مناسبت عید سعید اضحی

هفته‌نامه مجاهد؛ شماره مسلسل ۱۵۳، سال سیزدهم، شماره
۷، پنج‌شنبه ۳۰ جوزای ۱۳۷۰ هـ.ش.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

برادران هم وطن، مجاهدان سنگر نشین و مهاجران
دور از میهن!

السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ وبعد:

حلول ایام باسعادت عید اضحی را به شما و عموم
مسلمانان جهان مبارکباد می گویم و به دست دعا
از بارگاه پروردگار توانا نیازمندم که این عید بزرگ را
سرآغاز عهد آزادی کامل و پاک سازی کشور از وجود
جلاّدان ملحد و غداران میهن فروش گرداند.

عید اضحی در حیات امت اسلامی یادبود
حیرت انگیزترین حادثه فداکاری و قربانی در برابر فرمان
الهی است. این خاطره تاریخی - که کارگردانانش
دوتن از پیامبران بزرگ؛ ابراهیم خلیل الله و اسماعیل
ذبیح الله است - سرمشقی است جاویدانی برای همه
راهروان راه حقیقت و خداجویان صادق و راست کار؛
آری، اگر اعیاد در میان اقوام و ملّت های دیگر
ماهیت تجملی و نمایش ظاهری داشته باشد؛ امّا
اعیاد در فرهنگ مسلمانان دارای مفاهیم عمیق معنوی
و انسانی است.

عید از دیدگاه اسلامی مظهر تقوی و طهارت، تزکیه نفس و تهذیب روح و روان است.

عید بازتاب تحوّل بنیادی و دگرگونی عمیق در ابعاد مختلف زندگی مسلمانان است؛

بلی، مسلمانان راستین در همه جا و در هر امری از امور زندگی، چه در محراب عبادت و لحظات راز و نیاز با پروردگار توانا و چه در عرصه کار و پیکار در مناسبات خوشی و شادمانی، در همه جا پاکیزه و هدفمند زیسته و از لوث آلودگی ها و رسم و رواج های جاهلی، پاک و مبرایند.

ملت مؤمن و مقاوم ما، با الهام از فرهنگ و تعالیم والای اسلام، در دوران جهاد خونین و حماسه آفرین خویش، با مفهوم حقیقی اعیاد اسلامی آشنا شده و خاطرات تاریخی آن را سرمشق عملی در زندگی خود قرار داده است.

از ابراهیم بت شکن، درس قیام در برابر نمرودیان و فرعونیان را فرا گرفت و با همت ابراهیمی در برابر یورش ویرانگر جبّاران کمونیزم مردانه ایستاد و سرانجام با رستاخیز جهادی خویش، بت هولناک کمونیزم را از پا درآورد و از آتش جنگ خانمان سوز کمونیزم، پیروزمندان به درآمد.

از آوارگی، هجرت و مقاومت خلیل خدا، درس هجرت إلی الله را بیاموخت و برای حفظ دین، ناموس و نجات سرزمین اسلامی خویش قیام نمود و در سنگر نشست، آواره و مهاجر شد و از آنجا که هجرت در فرهنگ اسلامی، آغازی است برای تعمیر نو در حیات

مؤمن و مرحله نوین برای بنیان‌گذاری جامعه ناب اسلامی و ایجاد رهبری سالم در مسیر اهداف والای آن، ملت ما هم برای ساختن بنای نوی در حیات امت مسلمه و به آرزوی تشکیل حکومت عدل الهی، دل‌سوزانه گام برمی‌دارد.

البته این کار ساده‌ای نیست؛ بلکه باید از میان آتش‌های نمرودی گذشت و از عمق دسایس و مؤامرات^۱ پیاپی نمرودیان جان به سلامت برد و در سرزمین سوزان محرومیت‌ها و بر صخره‌های سخت فشارها قرار گرفت تا روزی زمزم امید از میان صخره‌ها بجوشد و مرکز امیدها و کعبه آمال ملت‌های مسلمان در افغانستان اسلامی تعمیر گردد.

ملت مجاهد ما در عرصه پیکار خونین آماده شد، چون ابراهیم -علیه السلام- عزیزترین جگرگوشه‌های خویش را با امثال از فرمان رب الجلیل، به قربانگاه‌های خونین روان کنند.

فرزندان صادق انقلاب اسلامی و جوانان مؤمن و انقلابی -که عشق خدا بر دل و هوای عظمت اسلام در سر داشتند- به فرمان پروردگار و هدایت پدران بت‌شکن‌شان، روانه سنگر شدند و بعد از قرن‌ها، زمزمه جاویدانی اسماعیل ذبیح را باز تکرار کردند که «..يَا أَبَتِ أَفْعَلْ مَا تُؤْمَرُ سَتَجِدُنِي إِنْ شَاءَ اللَّهُ مِنَ الصَّابِرِينَ»^۲

۱. مؤامرات: جمع مؤامرة است؛ به معنای توطیه و دسیسه است. «مرکز تدوین»
۲. الصافات / ۱۰۲. «فَلَمَّا بَلَغَ مَعَهُ السَّعْيَ قَالَ يَا بُنَيَّ إِنِّي أَرَى فِي الْمَنَامِ أَنِّي أَذْبَحُكَ فَانْظُرْ مَاذَا تَرَى قَالَ يَا أَبَتِ أَفْعَلْ مَا تُؤْمَرُ سَتَجِدُنِي إِنْ شَاءَ اللَّهُ مِنَ الصَّابِرِينَ» (و وقتی با او به جایگاه سعی رسید، گفت: ای پسرک من! من در خواب [چنین] می‌بینم

یعنی ای پدر! فرمان ده، آنچه می‌خواهی انجام خواهم داد. من از سنگرهای خونین هراسی ندارم و با شور و شوق، راهی میدان جهاد شده و در سنگرها تا آخرین قطره خون، صابر و شکیبا خواهم رزمید.

هم‌میهنان دین‌دار و مقاوم!

اگرچه فاجعه‌آفرینان ملحد و غدار، سال‌هاست که اعیاد ملت ما را خونین ساخته و هر روزی فاجعه‌نوی می‌آفرینند و تا هنوز جنایت جدیدی را مرتکب می‌شوند؛ اما دیگر ملت ما مفهوم واقعی عید را دریافته است. عید دیگر در نظر فرزندان مؤمن و انقلابی این ملت تکرار ذلت‌آور رسم و رواج‌های جاهلی نیست که جوامع جاهلی نسل‌بعد نسل از یکدیگر آن را به میراث می‌گیرند؛ بلکه عید پیام‌آور تقوی و طهارت، قیام و مقاومت است.

به امید آن روز که در افغانستان اسلامی همه با هم، اعیاد مذهبی و عید پیروزی بزرگ اسلام را بر کفر و کمونیزم برگزار کنیم وَمَا ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ بِعَزِيزٍ^۱

برهان‌الدین ربّانی

امیر جمعیت اسلامی افغانستان

که تو را سر می‌برم. پس بین چه به نظرت می‌آید؟ گفت: ای پدر من! آنچه را مأموری بکن ان شاء الله مرا از شکیبایان خواهی یافت. («مرکز تدوین»
 ۱. ابراهیم / ۲۰. (و این [کار] بر الله دشوار نیست). («مرکز تدوین»

بخش دوم

پیام‌های به‌مناسبت حلول سال نو خورشیدی

به مناسبت حلول سال نو هجری شمسی

هفته نامه مجاهد؛ شماره مسلسل، ۱۸۲، سال پانزدهم
نشراتی، شماره ۱، پنجشنبه، ۶ حمل ۱۳۷۱ هـ ش

سنگر نشینان حمّاسه آفرین و هم میهنان مؤمن!
السَّلَامُ عَلَیْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَکَاتُهُ و بعد:

فرار سیدن سال نو و فتوحات چشمگیر شمال کشور
را به شما ملّت مظلوم و فرزندان قهرمان تان، مبارکباد
می گویم.

پیروزی های اخیر در اوّلین روزهای بهار، بر
دل های افسرده و خون بار مردم ما، پرتو امید بخشید.
آغاز این فتح مبین و آن هم از اُم البلاد بلخ - شهر
خون، شهر تاریخ و فرهنگ، سرزمین مجد و عظمت
کهن - باب نوی را بر افتخارات تاریخی این ملّت
گشود. این فتح شکوهمند در دورانی صورت می گیرد
که کابوس سیاه یأس و ناامیدی بر دل های عدّه زیادی
سایه افکنده بود.

این افتخارات بزرگ در ایّامی به وقوع می پیوندد
که دوستان و بیگانگان همه از یاری و پشتیبانی ملّت
مظلوم ما دست کشیده و حتّی در سنگر معارضه قرار
گرفته اند.

حمّاسه آفرینان ملّت در روزگاری به چنین پیروزی
نایل می گردند که همه هم صدا اعلان می کردند که
با قطع کمک های بین المللی و تغییر جهت موقف

دوستان جهاد، دیگر مجاهدین قادر نیستند و نخواهند شد دست به ابتکار نظامی زنند، لامحال باید به پروسه‌های صلح تحمیلی هرچه باشد با دل ناخواسته تسلیم گردند.

فتح و پیروزی جهادگران در بلخ بامی و شهر تاریخی ایبک و تاشقرغان، برنامه‌ها را به هم ریخت و اوضاع جدید و ناباوری را به میان آورد. این فتح بازتاب عظمت ملت قهرمان و بیانگر ارادهٔ تصمیم مستقل و خلل‌ناپذیر آن است.

این فتح، بار دیگر این حقیقت را برملا ساخت که جهاد ملت ما از اولین روز، فقط با امید و نصرت و یاری پروردگار آغاز شد و تا آخرین روزهای پیروزی، باز تنها با اعتماد و توکل به یاری پروردگار ادامه خواهد یافت.

این جهاد، نه از جایی الهام گرفته و نه هم به کشوری ارتباط دارد، اگر همه دروازه‌ها به روی ملت ما بسته گردد، دروازهٔ رحمت الهی به رویش هرگز بسته نمی‌گردد.

هم‌میهنان مؤمن!

امیدوارم که امسال، سال پایان ایّام خونین درد و رنج، سال برچیدن بار و بوریای بقایای رژیم ملحد، سال برگشت مهاجران زجرکشیده به سرزمین محبوب‌شان، سال آغاز حیات نوین ملت ما و سرآغاز دورهٔ احیای مجدد و عظمت امت اسلامی باشد.

من از همه سنگر نشینان و گروه‌های جهادی می‌خواهم در آستانهٔ این پیروزی بزرگ و در این ایّام

پرفیض شهر صیام - ماه تقوی و طهارت - کدورت‌ها و تشنُّج مزاجی‌ها را کنار بگذارند و برادروار در پهلوی هم بایستند و ملّت زجرکشیده خود را از امواج توفان‌زای کنونی بیرون کشند، به تفرقه‌افگنان و فتنه‌جویان اجازه ندهند که با نیرنگ‌های ویرانگر، اختلافات نژادی، لسانی و گروهی را دامن بزنند.

فرزندان هشیار ملّت مؤمن ما نباید اجازه دهند دست‌های ناپاکی، تمامیت ارضی ما را به تقسیم و تجزیه، وحدت ملی ما را به اختلاف و تفرقه، پیروزی بزرگ ما را به شکست و استقلال ما را به وابستگی، عظمت و شکوهمندی انقلاب ما را به ذلت و زبونی بکشانند.

ما از کشورهای دوست و برادر می‌خواهیم، در این روزهای تاریخی و فیصله‌کن، ملّت ما را تنها نگذارند. توصیه ما به دارودسته جنایتگر این است که بیش از این بر زندگی ذلت‌بار و ننگین خویش، لکه‌های ننگ دیگری نیفزوده و هرچه زودتر پیش از اینکه عقابان فتح، بر لانه‌های جاسوسی آنان در شهر کابل یورش برند، از اریکه سلطه ننگین خویش کنار رفته و عامل خون‌ریزی‌های جدید نگردند.

اعلان استعفای نجیب^۱ نیرنگی بیش نیست، باید

۱. نجیب: در اگست ۱۹۴۷ م، در شهر کابل به دنیا آمد. نجیب از اعضای جناح پرچم حزب دموکراتیک خلق افغانستان بود. پس از کودتای هفت ثور ۱۳۵۷ هـ ش، در حزب کمونیست مشغول به کار شد. در سال ۱۹۷۳ م، به‌وسیله شاه محمد دوست و حزب کمونیست هندوستان عضویت K.G.B را می‌گیرد و بانام مستعار «پوتوموک» در آرشیف K.G.B درج می‌شود. وی مدتی بعد به مسکوفت و همراه با قوای شوروی در دسامبر سال ۱۹۷۹ م، به کابل آمد و به‌عنوان رئیس دستگاه استخباراتی (خاد) دولت، تعیین شد. در این دور جنایات نابخشودنی را علیه

نجیب فوراً کناره‌گیری کند و سازمان‌های جنایت و آدم‌کشی او منحل گردد.

توصیه ما به کارمندان دولت این است که بدون فوت فرصت، به عصیانگری شرافتمندانه خود علیه رژیم آغاز نموده، وابستگی خود را فوراً با فرزندان قهرمان کشور خویش (مجاهدین) اعلان کنند.

اردوی کشور و نیروهای فریب‌خورده ملیشه بعد از این از قومانده ناروای رژیم - که در بستر مرگ، آخرین روزهای غدر و خیانت خود را پشت سر می‌گذارد - نباید اطاعت کنند.

ما از تلاش‌های سازمان ملل متحد که راه را برای تأمین صلح و امنیت و حل عادلانه هموار سازد، حمایت می‌کنیم؛ اما یادآور می‌شویم که پروسه

زندانیان مسلمان انجام داد. او با جرئت بی‌ریا رئیس پولیس مخفی استالین، حکم اعدام و بازداشت هشتاد هزار انسان بی‌گناه را بی‌رحمانه امضا کرد و بدان افتخار هم می‌کرد، تکنیک‌های شکنجه‌گری خاد شامل بی‌خوابی، تکان برقی، شلاق زدن، مشت و لگدزدن، استعمال بوتل فانتا، اماله آبجوش در روده‌ها، کندن موی سر و کشیدن دندان و ناخن دست و پای و ده‌ها نوع دیگر شکنجه بود. K.G.B. نه تنها تمویل و آموزش کارمندان آن را به عهده داشت؛ بلکه ابزارهای شکنجه مخصوص برای کشیدن ناخن را نیز در خدمت آن‌ها گذاشته بود. آهن تیز و میخ ماندی را در لبه میز کوفته بودند که بیشترین زندانیان به آن میخ شکنجه می‌شدند. انگشتان دست و پای زندانی را محکم گرفته و انگشت را به گونه‌ای قرار می‌دادند تا همان میخ نوک‌تیز در زیر ناخنش برابر شود و بعد آهسته و عذاب‌دهنده انگشت زندانی را به سوی میخ فشار می‌دادند؛ تا میخ زیر انگشت قربانی فرو رود. وی در سال ۱۹۸۶ م، جانشین ببرک کارمل شد و قدرت را به دست گرفت. سرانجام نجیب در صبحگاه نخستین روز ورود طالبان به کابل در تاریخ ۲۷ سپتامبر ۱۹۹۶ م، از مرکز سازمان ملل در کابل بازداشت گردید و به همراه برادرش شاهپور احمدزی در چهارراهی آریانا در نزدیکی ارگ ریاست‌جمهوری به دار آویخته شد و اعدام گردید. نگاه: انتصر الافغان وسقط المنجل والسندان، از دکتور محمد مورو، رها در باد، ص: ۳۸۴-۳۸۵ و کتاب «ک.جی. بی، در افغانستان» از واسیلی میتروخین، ترجمه احمدضیا رهگذر. «مرکز تدوین»

کنونی صلح غموض و پیچیدگی‌هایی دارد که توسط آن نمی‌توان مشکل کنونی را به صورت جامع حل نمود. اینجاست که از تلاش صلح حمایت می‌کنیم؛ اما پروسه صلح را به شکل کنونی آن پشتیبانی کرده نمی‌توانیم.

امیدواریم با تغییرات بنیادی در آن، این گام، راه را به صلح عاجل و عادلانه هموار سازد.

جمعیت اسلامی در راه استحکام پیوند اخوت میان گروه‌های جهادی و به‌خاطر پیروزی جهاد برحق ملت قهرمان خویش آماده هرنوع قربانی و خودگذری است. امیدوارم با وحدت و یکپارچگی سنگر نشینان در داخل و بادرک و درایت مسئولین جهادی، امسال سال فتح و پیروزی و به‌هتزاز در آمدن لوای شکوهمند اسلام در کشور باشد وَمَا ذَلِكْ عَلَى اللَّهِ بِعَزِيزٍ.

برهان الدین ربانی

۱۱۸

به مناسبتِ حلولِ سالِ نو ۱۳۶۸ هـ ش

ماهنامه دانشجو؛ سال اوّل، شماره پنجم، چهارشنبه، ۳۰
حمل ۱۳۶۸ هـ ش.

برادران و خواهران مهاجر و مجاهدان قهرمان!

اینک سال تغییر، سال داد و سال نو ۱۳۶۸ فرا رسید، بدین مناسبت، بهترین و صمیمانه‌ترین تبریکات قلبی خود را به تمام برادران قهرمان و مجاهد در سنگر، برادران و خواهرانی در محیط هجرت به سر می‌برند و خانواده‌های معظم شهدا و مجروحین و معلولین، تقدیم می‌دارم.

سالی که گذشت یکی از سال‌های پرخاطره و پر بار برای ملت قهرمان ما بود؛ سالی پر از وقایع مهم و ارزنده و پیروزی‌ها و موفقیت‌ها، همچنانکه فشارها، سختی‌ها و دسیسه‌های مختلفی نیز در جریان بود و به قصد سرکوب کردن آرمان‌های ملت ما و انقلاب اسلامی ما، از سوی دشمنان اسلام، بر ما اعمال شد؛ اما به فضل خداوند بزرگ، همه این دسیسه‌ها و فشارها نتوانست کوچک‌ترین اثر منفی در روحیه مردم غیرتمند ما بجای بگذارد و کوچک‌ترین فاصله بین ملت انقلابی و مسلمان ما و هدف‌شان ایجاد کند.

یکی از افتخارات بزرگ و تاریخی و دستاوردهای عظیم سال گذشته - که بدون هیچ شکی نتیجه مستقیم

مقاومت، ایثارگری‌ها و پایداری‌های ملت قهرمان ماست- بیرون راندن قوای اشغالگر و تجاوزگر روس از خاک اسلامی ماست که با اعجاب و تحسین عمومی در سطح منطقه و جهان مواجه گردید که البته این ادعا و پیام انقلاب و مردم مجاهد و مهاجر ما بود که برای جهانیان ارایه کرده بودند که خوشبختانه جهانیان نیز در سال گذشته شاهد عینی این پیروزی شدند و عملاً این خواست برحق مردم ما تحقق یافت؛ ولی نباید فکر کنیم که ما به پیروزی کامل دست یافته‌ایم، هنوز راه دورودراز است و خم‌وپیچ‌های فراوان، وظایف و مسئولیت‌های مهم‌تر و سنگین‌تر از آن در انتظار.

اوضاع حسّاس کنونی جدیت، اتحاد، ابتکار و هوشیاری بیش‌ازپیش را از ما می‌طلبد و ما باید در هر وضعی پاسخگوی نیازمندی‌های انقلاب خود باشیم و ان شاءالله همان‌گونه که ملت مسلمان ما روس‌های متجاوز را مفتضحانه از خاک خود کشیدند، عوامل و ایادی‌شان را نیز به شکست و نابودی مواجه خواهند کرد و از طریق ایجاد و تشکیل یک نظام مبتنی بر اصول و احکام اسلامی به داد مردم زجر دیده و مظلوم ما خواهند رسید.

امیدوارم که سال نو، یک سال مبارک و پربرکت و یک سال پربار و پرسعادت و سال پیروزی‌های چشمگیر و درخشان‌تر دیگر برای ملت مسلمان و قهرمان افغانستان و سراسر جهان اسلام باشد.

وَالسَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ

بخش سوم
پیام‌های فتح و پیروزی

۱۱۹

به مناسبتِ فتح شهرستان خواجه غار

عنوانی فرمانده محبوب احمد شاه مسعود

هفته‌نامه مجاهد؛ شماره مسلسل ۱۵۱، شماره ۵، چهارشنبه،

اول جوزای ۱۳۷۰ هـ ش

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

«...وَلَيَنْصُرَنَّ اللَّهُ مَنْ يَنْصُرُهُ إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ»^۱

فرمانده عزیز احمدشاه مسعود!

خداحافظ و نگهدارت باد.

السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ وبعد:

فتح عظیم و درخشان خواجه غار و مراکز دیگر را در منطقه ای که از پایگاه های قوی و مستحکم دشمن بود، به شما و همه یاران و هم سنگرتان و مخصوصاً به آن فرماندهان عزیز که از «اتحاد» و «حرکت» در صفوف فشرده و متحد، با شما رزمیده اند و به همه سنگرداران غیور و ملت قهرمان و مجاهد، صمیمانه مبارکباد می گویم.

اینک شما سنگرنشینان با این حماسه آفرینی ها

۱. حج / ۴۰. «الَّذِينَ أُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ بِغَيْرِ حَقٍّ إِلَّا أَنْ يَقُولُوا رَبُّنَا اللَّهُ وَلَوْلَا دَفْعُ اللَّهِ النَّاسَ بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ لَفُتَّتْ صَوَامِعُ وَيَبْعُ وَصَلَوَاتُ وَمَسَاجِدُ يُذَكَّرُ فِيهَا اسْمُ اللَّهِ كَثِيرًا وَلَيَنْصُرَنَّ اللَّهُ مَنْ يَنْصُرُهُ إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ» (همان کسانی که به ناحق از خانه های شان بیرون رانده شدند [آن ها گناهی نداشتند] جز اینکه می گفتند: پروردگار ما خداست و اگر خدا بعضی از مردم را با بعض دیگر دفع نمی کرد، صومعه ها، کلیساها، کنیسه ها و مساجدی که نام خدا در آن ها بسیار برده می شود، سخت ویران می شد و قطعاً خدا به کسی که [دین] او را یاری می کند، یاری می دهد چرا که خدا سخت نیرومند شکست ناپذیر است.) «مرکز تدوین»

- که فتح خوست بازتاب درخشانی از این حمّاسه‌های تاریخی بود- باردیگر ثابت کردید که قهرمانی‌های پیکارگران ملّت مؤمن ما، پدیدهٔ موسمی و گذرا نیست؛ بلکه به مثابهٔ موج خروشنده‌ای است که تا نابودی آخرین پایگاه‌های دشمن ادامه دارد.

در اوضاع کنونی - که تلاش‌های سرکوبگرانهٔ وسیعی علیه جهاد و مجاهدین جریان دارد- ضربات متحد و خردکنندهٔ شما نه تنها مراکز کفر و الحاد را در داخل نابود می‌سازد؛ بلکه همهٔ دسایس خارجی را علیه سپاهیان اسلام، نابود و بی‌اثر می‌گرداند. دعا می‌کنم پروردگار توانا به شما فرماندهان و مجاهدان عزیز، قدرت و توانایی بیشتر عطا فرماید تا در نتیجهٔ وحدت صفوف و جهاد مستمر شما، حق بر باطل پیروز و حکومت عدل الهی در کشور عزیزمان تشکیل گردد، وَمَا ذَلِكْ عَلَى اللَّهِ بَعِزٍ.

وَالسَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ

برهان‌الدین ربّانی

۱۲۰

به مناسبت فتح سالنگ‌ها و میدان هوایی بگرام

عنوانی فرمانده محبوب احمدشاه مسعود و سایر

سنگرداران فاتح کشور

هفته‌نامه مجاهد؛ شماره مسلسل ۱۸۶، سال پانزدهم نشراتی،

شماره ۵، چهارشنبه، ۲۶ حمل ۱۳۷۱ هـ.ش.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

فرمانده فاتح، برادر احمدشاه مسعود و عموم
فرماندهان ولایت پروان و کاپیسا و شمال کابل!
السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ وبعد:

فتوحات چشمگیری را که از سالنگ‌ها و میدان
هوایی بگرام تا نزدیک‌ترین خطوط دفاعی شهر کابل
را در برمی‌گیرد، به شما و عموم سنگرنشینان عزیز و
ملت مظلوم و قهرمان افغان و امت اسلامی مبارکباد
می‌گویم.

در اوضاع حسّاس کنونی، این فتح عظیم به‌عنوان
انفجاری از نور بود که بر قلب ظلمت‌بار سیاه‌کاری‌ها
شبیخون زد، سپیده‌دم روشنی بود که بر افق آمال امت
اسلامی درخشید و بازتابی از شجاعت کم‌نظیر و
ژرف‌بینی و درایت شما سنگرنشینان بود.

قطعاً که این حماسه، جاویدان خواهد بود و
نسل‌اندرنسل در ضمیر ملت ما زنده خواهد ماند.
دعا می‌کنم شما حماسه‌آفرینان را خداوند کارساز
در پناه رعایت خویش حفظ نماید و به‌دستِ توانا و

همت والای تان در کشور عزیزمان حکومت عدل الهی
را برقرار سازد، وَمَا ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ بِعَزِيزٍ.

برهان الدین ربّانی

۱۲۱

به مناسبتِ فتح ولایت کندز

هفته‌نامهٔ مجاهد؛ شمارهٔ مسلسل ۱۸۸، شمارهٔ ۶، ۳۱ حمل

۱۳۷۱ هـ ش.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

فرماندهان فاتح هریک: قاری رحمت‌الله^۱ و قومندان محمد عارف خان^۲ و عموم فرماندهان ولایت کندز!

السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ وبعد:

۱. عبدالصمد قاری رحمت‌الله فرزند حاجی عبدالاحمد؛ از بنیان‌گذاران جهاد در شمال کشور، پایه‌گذار جمعیت اسلامی و نخستین قرارگاه‌های مجاهدین و چریک‌های مبارز در ولایت کندز بود. او از فرماندهان شجاع، نامدار، تأثیرگذار و پرهیزگار و مخلص جمعیت اسلامی بود که در سال ۱۳۳۶ هـ.ش، در شهرستان خان‌آباد آن ولایت دیده به جهان گشود. فرمانده قاری رحمت‌الله تا صنف چهاردهم در دبیرستان عالی تخارستان درس خواند و در دوران طلایی جهاد مقدس مردم افغانستان به‌عنوان امیر جمعیت اسلامی افغانستان در ولایت کندز در مبارزه برای آزادی کشور از خود شهامت و فداکاری‌های زیادی نشان داد. او پس از پیروزی جهاد مردم افغانستان نیز به‌عنوان والی / استان‌دار و رئیس شورای جهادی ولایت کندز در دولت اسلامی افغانستان و سپس در دوران مقاومت در سنگر نبرد در دفاع از ارزش‌ها، اهداف مردم و شهدای جهاد و اقتدار دولت اسلامی افغانستان کارنامه‌های بسیار درخشان دارد. عبدالصمد قاری رحمت‌الله در دوره مردم‌سالاری نیز با رأی و انتخاب مردم در مقام نمایندگی مردم کندز در دور پانزدهم مجلس نمایندگان خدمات فراوانی به مردم و نظام قانون‌گذاری کشور نمود. نقش او در دوران جهاد و مقاومت و پس از آن در زمان مردم‌سالاری بسیار برجسته و قابل‌ستایش بود. فرمانده قاری رحمت‌الله در بیست و پنجم جوزای سال ۱۳۹۱ هـ.ش، چشم از جهان پوشید. روحش شاد و یادش گرامی باد. منبع: «صبغت‌الله احمدی، فرزند ارشد مرحوم قاری رحمت‌الله».

۲. قوماندان عارف خان؛ یکی از فرماندهان برجسته جمعیت اسلامی افغانستان در استان کندز بود. مرحوم مدت سرپرستی معاونت قول اردوی نمبر شش را به عهده داشت که سال‌ها پیش در پیشاور از سوی افراد ناشناس ترور شد و مرکز.. از کارکردها و زندگی خصوصی این فرمانده، معلوماتی بیشتر دریافت نکرده است. «مرکز تدوین»

فتوحات عظیم شهر و میدان هوایی ولایت کندز^۱ را به شما و عموم سنگرنشینان عزیز و ملت مظلوم و قهرمان افغان و امت اسلامی مبارکباد می‌گوییم. در اوضاع حسّاس کنونی این فتح عظیم، سپیده‌روشنی است که اوضاع موجوده را یک‌قدم دیگر در راه تأسیس حکومت اسلامی در کشور عزیز نزدیک‌تر ساخت.

چنانکه پیش از این گفته‌ام: این حمّاسه، جاویدان خواهد بود و نسل اندر نسل در ضمیر ملت، زنده خواهد ماند.

دعا می‌کنم شما حمّاسه‌آفرینان را خداوند کارساز در پناه رعایت خویش حفظ کند و به‌دست توانا و همت والای‌تان در کشور عزیز حکومت عدل الهی را برقرار سازد وَمَا ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ بِعَزِيزٍ.

برهان‌الدین ربّانی

۱. فتح شهر کندز، میدان هوایی و مناطق دیگر در ۲۹ حمل ۱۳۷۱ هـ.ش، از نیروهای تادندان مسلح رژیم مزدور شوروی سابق توسط مجاهد مردانی چون فرمانده قاری رحمت‌الله، فرمانده محمد عارف هان و دیگر فرماندهان صورت گرفته بود. این فتح برای زون شمال شرق مخصوصاً برای مجاهدین از اهمیت ویژه‌ای برخوردار بود؛ چون ولایات شمال شرقی مثل بدخشان، تخار، کندز و برخی جاهای دیگر از طیاره‌های میدان هوایی کندز بمبارد می‌شدند. نگاه: هفته‌نامه مجاهد؛ شماره مسلسل ۱۸۸، شماره ۶، ۳۱ حمل ۱۳۷۱ هـ.ش.

۱۲۲

به مناسبتِ فتح هرات

هفته‌نامهٔ مجاهد؛ شمارهٔ مسلسل ۱۸۷، سال پانزدهم نشراتی،
شمارهٔ ۶، ۳ حمل ۱۳۷۱ هـ.ش.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

فرمانده عزیز محمد اسماعیل، امیر عمومی حوزه
جنوب غرب، حفظه الله ورعاه!

السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ وبعد:

فتح شهر باستانی هرات^۱ و سنگرهای مستحکم
آن را - که به دست توانای شما حماسه آفرینان سقوط
کرد- به شما و همه فرماندهان و سنگرداران عزیز و
ملت قهرمان افغان تبریک می گویم.

۱. این فتح بزرگ؛ در شب ۲۹ حمل ۱۳۷۱ هـ ش که حملات از پیش پلان شده
مجاهدین به فرماندهی سنگردار بزرگ جمعیت اسلامی افغانستان، محمد اسماعیل
خان، از ساعت ۰۷:۰۰ شب الی ۰۲:۵۰ شب، ادامه پیدا کرده بود، تمامی نقاط
مهم و استراتژیک شهر هرات چون: فرقه ۱۷ هرات، میدان هوایی، قول اردوی نمبر
۴، خاد، کمیته ولایتی و حزبی شهر هرات، قوماندانی سارندوی، لوای ۵ سرحدی،
دستگاه ریلی رادیو تلویزیون، غند ۱۰۱، غند ۱۰۲ و غند ۱۰۵، امنیت دولتی و
مفرزه امنیت دولتی، شاروالی، غند ۵۰ محافظ دولتی، غند مرکز ولایت، غند
شاهراه هرات، غند دیسانت عبوری، بندر اسلام قلعه، بندر تورغندی و از تورغندی
الی شاهراه هرات - قندهار، محبس مخوف هرات، تمام ادارات ملکی، مقر ولایت
و تمام ولسوالی ها و علاقه داری های شهر هرات باستان را شامل می شد. نگاه:
هفته نامه مجاهد؛ شماره مسلسل ۱۸۷، سال پانزدهم نشراتی، شماره ۶، ۳ حمل
۱۳۷۱ هـ ش. «مرکز تدوین»

کارنامه‌های تاریخی فرزندان اسیل انقلاب اسلامی در هرات از ویژگی‌های خاصی برخوردار است.

رستاخیز ۲۴ حوت^۱ - که به همت فرزندان پیکارگر هرات آغاز شد - عنوان نقطه آغاز در قیام سرتاسری ملت افغانستان را دارد.

در این قیام تاریخی که بیست و پنج هزار از بهترین فرزندان این خطه باستانی جام شهادت نوشیدند و ده‌ها هزار دیگر در دوران قیام‌های مسلسل و جهاد کم‌نظیر مجاهدین آن دیار شهید شدند، آبدیه‌های تاریخی و همه قرای آن ویران شد و هزاران تن آن معلول گردیدند؛ اما در هیچ اوضاع و احوالی، در روند جهادی تغییر به ظهور نیامد و مجاهدان حماسه‌آفرین هرات با روحیه عالی و سرشار از عشق شهادت با همه محرومیت‌ها و مشکلات، به قوت جهاد خویش را ادامه دادند و هیچ‌نوع سستی و بی‌صلبری از خود نشان ندادند.

سلام بر روان سنگر نشینان قهرمان هرات^۲ و درود بر روان شهدای گلگون‌قباي آن.

امیدوارم روزی فرارسد که به‌دست توانای این

۱. برای آگاهی و مطالعه بیشتر در مورد چپستی و چرایی قیام ۲۴ حوت هرات، عوامل، پیامدها و دستاوردهای تاریخی آن، به خطابه یک‌صد و هفتاد و چهارم، خط رهبر جلد ۱۱، رهبر شهید، نشر: سال ۱۴۰۱ هـ.ش، مرکز تدوین آثار رهبر شهید، مراجعه کنید. «مرکز تدوین»

۲. هرات باستان: در شمال غرب افغانستان موقعیت دارد و مرکز آن شهر هرات است. مساحت آن ۵۳،۵۸۶،۵۳ کیلومتر مربع و جمعیت آن قرار احصائیه سال ۱۳۹۱ هـ.ش، حدود ۱۶۷۶۰۰۰ هزار نفر تخمین شده است که از این احصائیه حدود ۹ سال می‌گذرد و ممکن تغییراتی در آمار جمعیت این استان به وجود آمده باشد. نگاه: جغرافیای عمومی ولایات افغانستان، ص: ۸۹۲-۹۰۷. «مرکز تدوین»

عزیزان، دولت عدل الهی در کشور پایه‌گذاری گردد:
«...أَلَيْسَ الصُّبْحُ بِقَرِيبٍ»^۱

برهان الدین ربانی

۱. هود / ۸۱. «قَالُوا يَا لُوطُ إِنَّا رُسُلُ رَبِّكَ لَنْ يَصْلُوا إِلَيْكَ فَأَسْرِ بِأَهْلِكَ بِقِطْعٍ مِنَ اللَّيْلِ وَلَا يَلْتَفِتْ مِنْكُمْ أَحَدٌ إِلَّا امْرَأَتَكَ إِنَّهُ مُصِيبُهَا مَا أَصَابُهُمْ إِنَّمَا وَعْدُهُمْ الصُّبْحُ أَلَيْسَ الصُّبْحُ بِقَرِيبٍ» (گفتند: ای لوط! ما فرستادگان پروردگار تویم، آنان هرگز به تو دست نخواهند یافت، پس پاسی از شب گذشته خانواده‌ات را حرکت ده و هیچ‌کس از شما نباید واپس بنگرد؛ مگر زنت که آنچه به ایشان رسد به او [نیز] خواهد رسید، بی‌گمان وعده‌گاه آنان صبح است؛ مگر صبح نزدیک نیست.) «مرکز تدوین»

۱۲۳

به مناسبتِ فتح ولایت بدخشان

هفته‌نامهٔ مجاهد؛ شمارهٔ مسلسل ۱۹۰، سال پانزدهم نشراتی،
شمارهٔ ۹، ۲ ثور ۱۳۷۱ هـ.ش.

برادر عبدالبصیر خالد^۱ فرمانده دلیر مرکز ولایت بدخشان!

السَّلَامُ عَلَیْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ وبعد:

فتح شهر فیض آباد^۲ - که طی یورش دلاورانه مجاهدین فاتح، تحت فرماندهی آگاهانه شما صورت

۱. عبدالبصیر خالد فرزند الحاج ملا محمد اسلم، در اوّل قوس ۱۳۲۸ هـ ش، در شهر فیض آباد مرکز استان بدخشان چشم به جهان گشود. تعلیمات ابتدایی دینی را نزد پدرش و قاری عبدالقدیر فرا گرفت و در سال ۱۳۳۸ بعد از امتحان سویه، صنف اوّل و دوّم شامل صنف سوّم لیسه کوکچه شهر فیض آباد گردید. پس از فراغت در سال ۱۳۴۸ حسب نیاز مندی های جامعه، به وظیفه مقدّس معلمی آغاز به کار کرد. فرمانده خالد از آغاز قیام مسلحانه علیه رژیم کمونیستی در بدخشان، از ۲۲ حمل ۱۳۵۸ الی تاریخ ۳۱ حمل ۱۳۷۱ فتح کامل شهر فیض آباد، به عنوان فرمانده مجاهدین مصروف مبارزه و جهاد و پیکار بود. موصوف از فرماندهان نامدار و بانفوذ جمعیت اسلامی در زون شمال شرق افغانستان است که پس از کسب افتخارات بزرگ در دوره های جهاد و مقاومت، از خود مردانگی و شایستگی های زیاد در صفوف رزمندگان جهاد نشان داده بود و اکنون (۱۶ جدی ۱۴۰۱ هـ ش) در قید حیات است و در شهر فیض آباد مرکز استان بدخشان مصروف زندگی شخصی خویش می باشد. نگاه: هفته نامه مجاهد؛ شماره مسلسل ۱۹۰، سال پانزدهم نشراتی، شماره ۹، ۲ ثور ۱۳۷۱ هـ ش. «مرکز تدوین»

۲. فتح شهر فیض آباد مرکز ولایت بدخشان: با برنامه ای پیش ترتیب شده توسط فرماندهان دلیر بدخشان، در رأس فرمانده عبدالبصیر خالد که از تاریخ ۲۷ حمل آغاز شده بود، در ساعت: ۰۶:۰۰ صبح ۳۰ حمل ۱۳۷۱ هـ ش، پس از ۶۰ ساعت جنگ خونین که در نتیجه مقاومت بی پایه عناصر منحرف رژیم سابق به خصوص اعضای گروهک ستم ملی (سازا و سفزا)، به صورت کامل فتح شد که به اثر آن ۳۰۰۰ هزار از عسکر و ملیشه، به شمول صاحب منصبان رژیم به اسارت مجاهدین قهرمان ولایت بدخشان درآمده بود و مایه فخر و سرور همه مردم مجاهد پرور بدخشان شده بود. نگاه: هفته نامه مجاهد؛ شماره مسلسل ۱۹۰، سال پانزدهم نشراتی، شماره ۹، ۲ ثور ۱۳۷۱ هـ ش. «مرکز تدوین»

گرفته است- مایهٔ مسرت و خوشی این جانب و ملت مجاهد و قهرمان افغانستان گردید؛ اما آنچه که باعث درد، الم و ناراحتی همگان شده است، مقاومت بی پایه و غیرانسانی عناصر منحرف و وابسته رژیم سابق به خصوص گروهک «ستم ملی» (سازا و سفزا)^۱ است که منجر به شهادت و زخمی شدن عده‌ای از مجاهدین قهرمان آن جبهه گردیده است.

امیدوارم تسلیت مرا به بازماندگان و فامیل‌های

۱. (سازا) سازمان انقلابی زحمت‌کشان افغانستان؛ یکی از شاخه‌های انشعابی حزب دموکراتیک خلق افغانستان به شمار می‌رفت که رهبری آن را محمد طاهر بدخشی به عهده داشت و این سازمان‌ها بنا بر اختلافات در حزب دموکراتیک خلق به وجود آمدند که تاریخ ایجاد سازمان سازا و سفزا ۱۵ سنبله ۱۳۵۴ ه.ش، گفته شده که یکی محافظه‌کار که رهبری آن را طاهر بدخشی به دوش داشت (سازا) و دیگری سازمان فداییان زحمتکشان افغانستان (سفزا) که رهبری آن را مولانا بحرالدین باعث به عهده داشت. بعد از کودتای هفتم ثور ۱۳۵۷ ه.ش، طاهر بدخشی به مقام ریاست تألیف و ترجمه در وزارت تعلیم و تربیه گماشته شد و قرار بود که به حیث وزیر مشاور در امور حل مسئله ملی از سوی تیره‌کی برگزیده شود؛ لیکن حفیظ‌الله امین چنین فرصتی را به او نداد و در ۱۸ میزان ۱۳۵۸ ه.ش، او را به اتهام دست‌داشتن در کودتای جنرال قادر و کشتن ۳۳ نفر از رفقایش دستگیر و ناپدید ساخت. با کشته شدن محمد طاهر بدخشی، سازا از بین رفت و به همکاری خود با رژیم کمونیستی بعد از قتل امین و تیره‌کی ادامه داد. دو نشریه یکی به نام «میهن» به سردبیری غلام‌سنخی غیرت و دیگری «آزادی» به سردبیری خلیل رستاقی در کابل از سوی سازا، منتشر می‌شد؛ اما سازمان فداییان زحمتکشان افغانستان (سفزا) معتقد به مشی مبارزه مسلحانه بود. «سفزا» در نخستین روزهای کودتای روسی در افغانستان در چند استان مهم شمال و شمال‌شرق افغانستان علیه رژیم وابسته به شوروی کابل دست به نبردهای مسلحانه زد. در نتیجه، آن جنبش مسلحانه به شکست مواجه شد و بار دیگر کادر نظامی «سفزا» و شمار زیادی از رهبران سیاسی آن یا در زندان‌های رژیم «خلقی‌ها» یا در میدان‌های نبرد مسلحانه در جنگ‌های رود روی به قتل رسیدند. برای آگاهی بیشتر نگاه شود: مصباح‌زاده، سید محمدباقر، آغاز و فرجام جنبش‌های سیاسی در افغانستان، چاپ اول، ۱۳۸۴، کابل، ص ۳۲۱-۳۲۲، به نقل از: پنجشیری، دستگیر، ظهور و زوال حزب دموکراتیک خلق افغانستان، چاپ پیشاور، ۱۱ جدی ۱۳۷۷، صفحات ۱۷۳-۱۸۲. «مرکز تدوین»

شهدای عزیز رسانیده و مراتب تبریکات مرا نسبت به این فتح مبین، به همه مجاهدین و مردم متدیّن و آگاه ولایت بدخشان^۱ تقدیم کنید.

برادر تان
برهان‌الدین ربّانی

۱. بدخشان: در انتهای گوشه شمال شرقی افغانستان واقع گردیده است. مساحت آن ۴۴۸۳۵,۹ کیلومتر مربع و جمعیت آن در سال ۱۳۹۱ هـ ش، حدود ۹۰۴,۹ هزار نفر تخمین شده است و مرکز آن شهر فیض‌آباد می‌باشد. نگاه: جغرافیای عمومی ولایات افغانستان، ص: ۳۹۱ - ۴۱۶. «مرکز تدوین»

۱۲۴

به مناسبت پیروزی انقلاب اسلامی افغانستان

هفته‌نامه مجاهد؛ شماره مسلسل ۱۹۳، سال پانزدهم نشراتی،
شماره ۱۲، دوشنبه ۷ ثور ۱۳۷۱ هـ ش.

هم وطنان مؤمن، فرماندهان قهرمان، حماسه آفرینان
مجاهد، وارثان عزیز شهدای گلگون قبا، شهیدان
زنده، معلولین ارجمند انقلاب و مهاجرین دور از
میهن!

السَّلَامُ عَلَیْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَکَاتُهُ وبعدها:

پیروزی انقلاب شکوهمند اسلامی را به همه
شما تبریک می‌گوییم، سرانجام جهاد خون‌بار
ملت زجرکشیده افغان از میان خون و آتش، راه خود
را به سرمزل پیروزی باز کرد، بار و بوریای نجیب
و دستیاران مزدور، این کثیف‌ترین مهره الحاد و
استبداد یک‌باره بسته شد.

هم میهنان مؤمن!

جهاد برحق شما ملت قهرمان، تغییر در جغرافیه
و تاریخ جهان به میان آورد. به همت والای فرزندان
مؤمن شما، امپراتوری کمونیزم فرو پاشید، اکنون بار
دیگر دسایس شوم ماجراجویان افراطی کمونیست - که
می‌خواستند حمامی از خون را در شهر کابل بسازند و
کشور ما را به دوران اختناق و استبداد و الحاد کمونیزم
برگردانند - باز به همت همین فرزندان قهرمان شما به

ناکامی روبه‌رو شد.

این دسیسهٔ شوم در زمانی صورت می‌گیرد که رهبران مجاهدین بعد از جلسات طولانی، سرانجام دولت اسلامی خویش را اعلان کردند.

این دسیسه در حالی صورت می‌گیرد که شورای رهبری مجاهدین تصمیم گرفتند تا هیئت پنجاه‌نفری را به سرپرستی پروفیسور صبغت‌الله مجددی به کابل بفرستند.

بدون شک کسانی که نمی‌خواهند ملت زجرکشیدهٔ ما از ثمرات پربار جهاد بهره‌مند گردند، چنین دسایس شوم را به راه می‌اندازند که خوشبختانه به ناکامی روبه‌رو شد.

اقدام به‌وقت سپاهیان دلیر اسلام به فرماندهی فرمانده محبوب انجینیر احمدشاه مسعود، سرانجام این دسیسه را به ناکامی روبه‌رو ساخت، پیروزی حق را بر باطل و غلبهٔ نور را بر ظلمت، یک‌بار دیگر به شما مبارکباد می‌گویم.

هم‌وطنان عزیز!

انقلاب شکوهمندتان امروز در مرحلهٔ پیروزی نهایی خود رسیده، شما مطمئن باشید که بعد از این دست آشوبگران برای همیشه این شاء‌الله از کشور ما کوتاه شد.

هم‌وطنان عزیز!

ملت ما، ملت واحد و یکپارچه است، در انقلاب اسلامی کشورمان، همه اقشار ملت، همه مردم ما به‌صورت خیلی دلیرانه سهم گرفتند، ملت ما، ملت

متحد و یکپارچه است، ما هرگز اجازه نخواهیم داد، هیچ دست ناپاک در میان ملت واحد ما تفرقه ایجاد کند، به نام رنگ، نسل، قبیله و نژاد، هیچ‌گاه ملت ما از همدیگر جدا نمی‌شود، اسلام ضامن وحدت و یکپارچگی ملت ماست.

هم‌وطنان عزیز!

ملت عزیز ما اگرچه در انقلاب شکوهمند خود، همه رنج‌ها را تنها متحمل شد؛ اما با این حال کشورهای اسلامی، ملت‌های مسلمان، کشورهای آزادی‌دوست در دوران محنت و در ایام رنج و تکلیف ملت عزیز ما، ما را تنها نگذاشتند، ما در حالی که در مرحله جدیدی از حیات اسلامی، ملی و تاریخی خود قرار داریم، از همه کشورهای دوست، مخصوصاً از کشورهای همسایه و علی‌الأخص از جمهوری اسلامی پاکستان، جمهوری اسلامی ایران، عربستان سعودی و سایر کشورهای اسلامی و غیراسلامی صمیمانه قدردانی و شکرگزاری می‌کنیم.

افغانستان یک کشور اسلامی است و دولت اسلامی‌ای که إن شاء الله توسط «شورای رهبری جهاد» تشکیل شده، هرچه زودتر در افغانستان پیاده خواهد شد و این پدیده بزرگ در تاریخ جهان و در تاریخ ملت ما یک نقطه عطف بسیار عظیمی خواهد بود. افغانستان اسلامی، کانون صلح و امنیت در منطقه و جهان خواهد بود.

ما به همه کشورهای همسایه، به همه ملت‌ها و به همه کشورها اطمینان می‌دهیم که انقلاب اسلامی

در دوران پیروزی به عنوان یک کانون امن و استقرار در منطقه و در جهان به میان خواهد آمد.

ملت افغانستان از همه مؤسسات بین المللی، از کنفرانس اسلامی، ملل متحد و از سایر مؤسسات انسانی که با ملت ما در دوران جهاد و هجرت یاری نمودند، اظهار قدردانی و شکران می کند.

ما از همه کشورها و همه مؤسسات، کنفرانس کشورهای اسلامی، ملل متحد یکبار دیگر می خواهیم که در دوران بازسازی با ملت مظلوم و قهرمان ما همکاری کنند.

ما یقین داریم که دوستان ملت ما، آن چنانکه ما را در دوران جهاد و در دوران انقلاب یاری کردند، در دوران بازسازی نیز با ما همکاری و یاری خواهند کرد. ناگفته نگذاریم که بعد از استقرار اوضاع در کشور، ما در برابر همه آنانی که در گذشته به بیراهه رفته بودند، یکبار دیگر عفو عمومی را اعلان کرده و به همه اطمینان می دهیم که مجاهدین در دوران تشکیل حکومت شان هرگز به مال و جان و ناموس هیچ فردی کم ترین تجاوزی صورت نخواهد گرفت.

من از همه برادران مجاهد و از همه فرماندهان عزیز می خواهم تا در همه جا به صورت جدی اوضاع امنیتی را تأمین کنند.

در اخیر یکبار دیگر از همه افراد اردو و از همه مردم کابل - که در جهت ناکامی این دسیسه شوم با برادران مجاهدشان همکاری کردند - اظهار قدردانی می کنیم و من یقین دارم که بعد از این، دیگر دسیسه گران

کاری را از پیش برده نمی‌توانند و از اردوی کشور، از قوای امنیتی و از همه ارگان‌های دولتی می‌خواهم در جهت ناکامی این دسیسهٔ شوم و همه‌دسایس، با برادران مجاهد خود همکاری کنند.

وَالسَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ

بخش چهارم
پیام‌های تبریکی

۱۲۵

به مناسبتِ انتخاب محترم نجم‌الدین اربکان
به حیث صدراعظم جمهوری ترکیه

جریدهٔ بدخشان؛ شمارهٔ ۱۵، چهارشنبه، ۱۳ سرطان ۱۳۷۵ هـ.ش.

برادر محترم نجم‌الدین اربکان، صدراعظم جمهوری ترکیه!
السَّلَامُ عَلَیْکُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَکَاتُهُ

مسرّت دارم به نمایندگی از دولت اسلامی افغانستان، حکومت و مردم افغانستان به مناسبت انتخاب شما به حیث صدراعظم کشور دوست و برادر ابراز خورسندی می‌کنم.

ما باور کامل داریم که مناسبات عنعنوی و تاریخی موجود میان کشورها و مردمان ما چنان است که به سطح دوستی و برادری، صلح و ثبات در منطقه و

۱. پروفیسور نجم‌الدین اربکان G ؛ در ۱۹۲۶ م، در شهر سینوپ ترکیه به دنیا آمد و پس از پایان دوره دبیرستان به استانبول نقل مکان کرد و در ۱۹۴۸ م، با مدرک انجینیری برق از دانشگاه فنی استانبول فارغ التحصیل شد. اربکان برای ادامه تحصیل به آلمان رفت و از دانشگاه RWTH شهر آخن مدرک دکتورای خود را اخذ کرد و پس از مراجعت به زادگاهش؛ ترکیه، مشغول تدریس در دانشگاه شد و چندی بعد، به کار در صنعت مشغول شد و بعد به سیاست رو آورد. اربکان در ۱۹۶۹ م، به عنوان معاون سیاسی شهر قونیه فعالیت خود در حوزه سیاست را آغاز کرد. وی یکی از نخست وزیران اسلام‌گرای ترکیه بود که از سال ۱۹۹۶ تا ۱۹۹۷ م، در این پُست خدمت کرد؛ اما پس از یک سال خدمت به دلیل سیاست‌های اسلام‌گرایانه و اسرائیل ستیزانه‌اش، کودتای عسکری توسط «کنعان ایفرین» صورت گرفت که منجر به منحل شدن احزاب سیاسی شد که در نتیجه پروفیسور اربکان هم از جمله اشخاصی بود که زندانی شد و مدت سه سال را در زندان سپری کرد. عبدالله گل رئیس‌جمهور پیشین و رجب طیب اردوغان رئیس‌جمهور کنونی ترکیه از شاگردان و دست‌پروردگان پروفیسور اربکان می‌باشند. سرانجام پروفیسور اربکان در ۲۷ فبروری ۲۰۱۱ م، در سن ۸۴ سالگی در شهر انقره چشم از جهان فرو بست. نگاه: مقاله: نجم‌الدین اربکان.. صانع أسس ترکیا الحضارية، عبدالباقی خلیفه، ۲۰۱۱/۰۳/۰۳ am ۱۱:۳۳. «مرکز تدوین»

جهان، توسعه می‌یابد.
با استفاده از فرصت، صحت و سلامتی جناب‌عالی
شما را توأم با رفاه و سعادت مردم برادر ترکیه از بارگاه
ایزد متعال استدعا می‌کنم.

۱۲۶

به مناسبت هفتم جولای، روز ملی جمهوری عراق

عنوانی صدام حسین رئیس جمهور جمهوری آن کشور
جریده بدخشان؛ شماره ۱۷، چهارشنبه، ۲۹ سرطان ۱۳۷۳

جناب صَدّام حسین، رئیس جمهور جمهوری عراق!^۱
مسرّت دارم که به نمایندگی از مردم، دولت اسلامی
افغانستان و از جانب شخص خود، بهترین تبریکات را
به مناسبت روز ملی کشور دوست عراق،^۲ برای شما
برادر گرامی، دولت و مردم عراق ابراز می دارم.
یقین کامل دارم که این مناسبات دوستانه موجود
میان دو کشور مسلمان و برادر در آینده، انکشاف مزید
می یابد.

با استفاده از فرصت، یک بار دیگر سلامتی
جناب عالی را توأم با رفاه و سعادت مردم عراق، از
خداوند بزرگ تمنا می کنم.

۱. صَدّام حسین عبدالمجید تَکْرِیتی در ۲۸ اپریل ۱۹۳۷ در تَکْرِیت عراق زاده شد و در ۳۰ دسامبر ۲۰۰۶ م، از سوی دادگاهی در عراق محکوم به اعدام شد و در روز عید سعید قربان به دار آویخته شد. وی در فاصله سال های ۱۹۷۹ تا ۲۰۰۳ رئیس جمهور کشور عراق بود. صدام از اعضای برجسته حزب بعث عراق بود که پس از کودتای ۱۹۶۸ که نقش کلیدی در آن داشت، منجر به حکومت درازمدت حزب بعث عراق شد و در سمت های مختلفی پیش از ریاست جمهوری در عراق انجام وظیفه کرد. برای آگاهی در مورد کارکردها و ویژگی های شخصیتی صدام حسین به کتاب «خاطرات پزشک مخصوص صَدّام» نوشته علاء بشیر، مترجم: فاطمه موحّد پارسا، سال نشر: ۱۳۹۹، انتشارات ملینا، مراجعه شود. «مرکز تدوین»
۲. روزی ملی عراق؛ به ۳ اکتوبر ۱۹۳۲ م، گفته می شود که عراق استقلال خود را از بریتانیا به دست آورده بود. «مرکز تدوین»

۱۲۷

به مناسبتِ روز ملی کشور گینیا

عنوانی رئیس جمهور جمهوری گینیا

جریده بدخشان؛ شماره ۴۹، چهارشنبه، ۱۰ حوت ۱۳۷۳ هـ ش.

آقای رئیس جمهور جمهوری گینیا!۱

مسرّت دارم [که] بهترین تبریکات خویش را
به مناسبتِ روز ملی جمهوری گینیا، به جناب شما و
مردم گینیا ابراز می‌دارم.
با استفاده از فرصت، صحت و موفقیت جلالت‌مآب
شما و مردم گینیا را آرزو می‌کنم.

۱. گینیا یا گینه: کشوری است در غرب آفریقا که در ساحل اقیانوس اطلس قرار دارد. پایتخت این کشور کوناکری است. جمعیت این کشور ۱۳'۱۳۳'۰۰۰ نفر و زبان رسمی آن فرانسوی است. زبان‌های بومی رایج آن عبارت‌اند از: فولانی، مالینکه و سوسو. این کشور در دوم اکتبر ۱۹۵۸ از فرانسه مستقل شده‌است. واحد پول گینه فرانک گینه است. ۸۵ درصد از جمعیت این کشور مسلمان و ۸ درصد آن مسیحی‌اند. گینه از شمال باختری با گینه بیسائو و از شمال با سنگال و از شمال خاوری و خاور با مالی و همچنین از خاور با ساحل عاج و از جنوب خاوری با لیبیا و از جنوب با سیرالئون مرز مشترک دارد و از سوی باختر به اقیانوس اطلس پیوند می‌خورد. رودخانه نیجر، رودخانه گامبیا و رودخانه سنگال، همگی از بلندی‌های گینه سرچشمه می‌گیرند. نگاه: «Etat et Structure de la Population et de l'habitation 2014 Recensement General de la Population et de l'habitation 2014» و «صفحة غينيا في خريطة الشارع المفتوحة» «مرکز تدوین»

۱۲۸

به مناسبتِ استقلالِ جمهوری اسلامی پاکستان

عنوانی رئیسِ جمهور و صدراعظم آن کشور

جریده بدخشان؛ شماره ۲۱، چهارشنبه، ۲۶ اسد ۱۳۷۳ هـ ش.

جناب محترم سردار فاروق احمد لغاری،^۱
رئیس‌جمهور و خانم محترمه بی‌نظیر بوتو،^۲
صدر اعظم جمهوری اسلامی پاکستان!

مسرت دارم که به نمایندگی از دولت اسلامی و
مردم افغانستان و از جانب شخص خویش، مراتب
بهترین تبریکات خویش را به مناسبت سالگرد استقلال
جمهوری اسلامی پاکستان به شما و از طریق شما به
حکومت و مردم برادر پاکستان ابراز می‌دارم.

دولت اسلامی افغانستان بر مبنای علایق و مشترکات
عمیق اسلامی و تاریخی میان مردمان مسلمان
افغانستان و پاکستان، مساعی وسیع و همه‌جانبه‌ای را
جهت گسترش روابط موجود میان دو کشور مبذول
داشته و می‌دارد و معتقد است که استحکام مزید این

۱. سردار فاروق احمد خان لغاری، سیاست‌مدار، وزیر امور خارجه و رئیس‌جمهور
کشور پاکستان بود که در ۲۹ می ۱۹۴۰ به دنیا آمده بود و در ۲۰ اکتوبر ۲۰۱۰
درگذشت. «مرکز تدوین»

۲. بی‌نظیر بوتو فرزند ذوالفقار علی بوتو نخست‌وزیر وقت پاکستان، یکی از زنانی
بود که برای نخستین بار در یک کشور اسلامی (پاکستان) نخست‌وزیری آن کشور
را عهده‌دار شد. او در ۲۱ جون ۱۹۵۳ در کراچی پاکستان به دنیا آمده بود و در
۲۷ دسامبر ۲۰۰۷ م، به اثر یک حمله تروریستی - انتحاری در شهر راولپندی در
استان پنجاب به قتل رسید. برای آگاهی بیشتر نگاه شود: بی‌نظیر بوتو دختر شرق،
خاطرات بی‌نظیر بوتو نخست‌وزیر فقید پاکستان، مترجم: علی‌رضا عیاری، چاپ
چهارم، سال انتشار ۱۳۹۹ هـ.ش، انتشارات اطلاعات. «مرکز تدوین»

روابط به نفع مردم مان، تأمین صلح و ثبات در منطقه
و جهان می باشد.

با اغتنام از فرصت برای شما صحت و سلامتی
و برای مردم برادر پاکستان رفاه و سعادت بیشتر آرزو
می کنم.

بخش پنجم

پیام‌های همدردی

۱۲۹

به مناسبتِ شهادت استاد ابو عبد الرحمن محمد جان

احمدزی

عضو شورای اجرائیه جمعیت اسلامی افغانستان
هفته‌نامه مجاهد؛ شماره مسلسل ۱۸۴، سال پانزدهم، شماره
۳، جمعه ۱۴ حمل ۱۳۷۱ هـ ش

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

«مِنَ الْمُؤْمِنِينَ رِجَالٌ صَدَقُوا مَا عَاهَدُوا اللَّهَ عَلَيْهِ فَمِنْهُمْ مَّنْ قَضَىٰ نَحْبَهُ وَمِنْهُمْ مَّنْ يَنْتَظِرُ وَمَا بَدَّلُوا تَبْدِيلًا»^۱

شهادت دانشمند بزرگ و دعوتگر عزیز، استاد
احمدزی،^۲ حادثه‌ای است المناک و ضایعه‌ای است

۱. احزاب / ۲۳. (از میان مؤمنان مردانی‌اند که به آنچه با خدا عهد بستند، صادقانه وفا کردند، برخی از آنان به شهادت رسیدند و برخی از آن‌ها در [همین] انتظارند و [هرگز] عقیده خود را [تبدیل نکردند]. «مرکز تدوین»)

۲. استاد ابو عبدالرحمن محمدجان مهدی احمدزی فرزند الحاج محمد سلیمان در ۱۳۲۶ هـ ش، در سرخاب شهرستان محمدآغه استان لوگر به دنیا آمد. در سال ۱۳۲۷ در صنف سوّم مکتب سرخاب شامل گردید و در سال ۱۳۴۰ از آنجا فارغ شد. صنوف ۷ و ۸ را در لیسه ابن سینا به پایان رساند و در سال ۱۳۴۳ شامل مدرسه امام ابوحنیفه گردید و بالاخره در سال ۱۳۵۱ از دانشکده شرعیات دانشگاه کابل فراغت حاصل کرد. پس از آن به حیث کادر علمی در بخش حدیث شریف این دانشکده پذیرفته شد و مدت پنج سال تدریس کرد که به اثر فعالیت‌های اسلامی‌اش دوبار از بورسیه دانشگاه الأزهر محروم شد. استاد از نخستین اعضای هسته نهضت اسلامی افغانستان بود و در سال ۱۳۵۲ در بخش‌های معینی از نهضت اسلامی به فعالیت آغاز کرد. پس از کودتای ۷ ثور ۱۳۵۷ استاد احمدزی به پاکستان مهاجرت کرد و در آنجا به حیث معاون جمعیت اسلامی افغانستان به تلاش و مبارزه خویش ادامه داد. استاد احمدزی در اتحاد جمعیت اسلامی و حزب اسلامی که به نام «حرکت انقلاب اسلامی» یاد می‌شد، به حیث منشی شورا و در اتحاد دوم که به «جبهه نجات ملی» موسوم بود، به حیث عضو شورای اجراییه ایفای خدمت کرد. همچنان در پیمان «اتحاد اسلامی افغانستان» که از جانب جمعیت، حرکت، جبهه نجات و حزب اسلامی (خالص)، تشکیل یافته بود، در مقام منشی شورای اجراییه و وظیفه خویش را پیش برد. در ۱۳۵۹ که اتحاد اسلامی برای آزادی افغانستان از جانب پنج تنظیم جهادی تأسیس یافت، مسئول امور صحی و در اتحاد هفت‌گانه

جبران ناپذیر.

استاد احمدزی شهید، پیکره تقوی و طهارت و الگوی اخلاق و فضیلت بود. او از صبحگاه صباوت تا روزگاری که به رفیق اعلی پیوست، به عنوان یک دعوتگر دل‌سوز و مخلص در خدمت اسلام قرار داشت.

ترور او، حادثه عادی نیست؛ بلکه این کار بر اساس یک دسیسه گسترده و وسیع دشمنان اسلام ترتیب و به مرحله اجرا گذاشته شده است؛ اما دشمنان اسلام بدانند که با شهادت داعیان دل‌سوز، شعله جاویدان نهضت اسلامی خاموش نمی‌گردد و نهضت اسلامی با امواج خروشان خون شهدا راه خود را به سرمنزل پیروزی باز می‌کند.

روح این شهید ارجمند شاد و یادش گرامی باد.

برهان‌الدین ربّانی

مسئولیت معاون تعلیم و تربیه به عهده ایشان سپرده شد. از استاد احمدزی ده‌ها مقاله علمی به زبان‌های فارسی، پشتو و عربی به چاپ رسیده و برخی از کتب و مقالات مطبوع ایشان عبارت‌اند از: العدة في شريعة الإسلامية (عربی)، ترجمه و شروح فصل اول مشکات المصابیح، د اسلام لار، ترجمه هذا الدين استاد سيد قطب شهيد، الجاد في الإسلام (عربی)، الأحوال الشخصية في ضوء السنة النبوية (عربی)، هدف و مرام جمعیت (ترجمه پشتو)، اصول بیعت و مسئولیت‌های عضو در جمعیت اسلامی افغانستان (ترجمه پشتو) ... سرانجام استاد احمدزی صبحگاه ۳۰ رمضان ۱۴۱۲ هـ ق / ۱۳ حمل ۱۳۷۱ هـ ش، در مسیر مسجد و منزلش توسط شخص ناشناس در هجرت کلی پاکستان به ضرب گلوله به شهادت رسید. نگاه: هفته‌نامه مجاهد، جمعه، ۱۴ حمل ۱۳۷۱ هـ ش، ص: ۲-۳، شماره مسلسل ۱۸۲، سال پانزدهم نشراتی، شماره ۱. «مرکز تدوین»

۱۳۰

به مناسبتِ شهادت جنرال محمد ضیاء الحق
رئیس جمہور پاکستان

ہفتہ نامہ مجاہد؛ سال یازدہم، شمارہ ۴، ۲۹ اسد ۱۳۶۷ ھ ش.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

حادثه دردناک شهادت مرحوم جنرال ضیاء الحق^۱ - که در اثر سانحه هوایی سقوط طیاره‌شان صورت گرفت - مایه تأثر عمیق من و همه ملت افغانستان گردید.

حقاً که شهادت او ضایعه‌ای است جبران‌ناپذیر. جهان اسلام با شهادت او فرمانروای مؤمن، ارجمند و دل‌سوزی را از دست داد که زندگی خویش را یکسره برای خدمت به اسلام و مسلمانان وقف کرده بود. او به‌عنوان یک سپاهی جراتمند در برابر دشمنان اسلام با شجاعت و ایثارگری بی‌نظیری مقاومت کرد؛ برای سربلندی اسلام و مسلمانان می‌اندیشید و شب

۱. شهید جنرال محمد ضیاء الحق؛ رئیس ستاد ارتش پاکستان و رئیس جمهور آن کشور بود - که در ۱۲ اگست ۱۹۲۴ زاده شد و در ۱۷ اگست ۱۹۸۸ مطابق ۲۷ اسد ۱۳۶۷ هـ ش، روز چهارشنبه، در یک سانحه هوایی پس از معاینات تمرینات اردوی پاکستان در بهاولپور که به طرف اسلام‌آباد پرواز می‌کردند، با انفجار هواپیمای حامل‌شان به شهادت رسید. برای آگاهی بیشتر نگاه شود: هفته‌نامه مجاهد؛ سال یازدهم، شماره ۴، ۲۹ اسد ۱۳۶۷ هـ ش و کتاب «کودکان سنگ‌به‌دست»، مجموعه مقالاتی از استاد شهید، مقاله «پس از ضیاء الحق چه خواهد شد؟»، ص: ۱۳۷، با ترجمه فضل‌ی آماج، نشر سال ۱۴۰۱ هـ ش، مرکز تدوین آثار رهبر شهید.

و روز کار می نمود، سنگر نشینان افغانستان در سنگرهای
فخر آفرین شان و مهاجرین آواره در اردوگاه های شان
عمیقاً به او احترام و ارادت داشتند.
اگرچه با شهادت او خلای بزرگی در جهان اسلام
به میان آمد؛ اما آرمان این ابرمرد تاریخ هرگز فراموش
نمی شود.

روحش شاد و راهش ادامه یابد.

۲۷ / ۵ / ۱۳۶۷ ه.ش.

۱۳۱

به مناسبتِ شهادتِ مظلومانه حجة الإسلام علامه

سید عارف حسین الحسینی

هفته نامه مجاهد؛ سال یازدهم، شماره سوم، ۲۲ اسد ۱۳۶۷

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

حادثه دردناک شهادت حجة الاسلام علامه سيّد عارف حسين الحسيني^۱ - که در اثر توطئه بزدلانه مزدوران روسی و دشمنان اسلام صورت گرفت - مایه تأثر عمیق همه سنگر نشینان اسلام در سرزمین خون و شهادت افغانستان گردید.

این حادثه خونین مجاهدین حماسه آفرین افغانستان را از یک هم سنگر شجاع و پشتیبان دل سوز محروم ساخت.

ما در حالی که این عمل جنایت بار را شدیداً محکوم می کنیم، یاد آور می شویم که اگر جنایتگران، این مرد

۱. سيّد عارف حسين حسينی فرزند سيّد فضل حسين متولد ۱۳۲۵ هـ ش، در شهر پارچنار پاکستان بود که در ۱۴ مرداد ۱۳۶۷ هـ ش، پس از اقامه نماز صبح در مدرسه علمیه دارالمعارف در زادگاهش پارچنار به ضرب گلوله به شهادت رسید. عارف حسينی دانش آموخته حوزه علوم دینی در نجف و از شخصیت های علمی و مذهبی اهل تشیع در پاکستان به شمار می رفت. برای آگاهی بیشتر به وبسایت فارس نيوز، «زندگی نامه شهید علامه عارف حسين حسينی»، تاریخ نشر: ۱۴ / ۵ / ۱۳۹۱ هـ ش و تاریخ دریافت مطلب: ۲۱ / ۵ / ۱۴۰۲ هـ ش، www.farsnews.ir

مبارز و پیکارگر راه اسلام و همبستگی مسلمانان را ترور کردند، راه او همچنان ادامه دارد.

شهادت علامه مرحوم را به جامعه روحانیت مبارز و همه مسلمانان مخلص و خانواده محترم و فرزند گرامی شان محمد، تعزیت گفته و از بارگاه الهی به دست دعا نیازمندم که درجه رفیع شهدا را برایش نصیب کند.

روحش شاد و راه توحیدی اش ادامه یابد.

«..إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ»^۱

برهان الدین ربّانی

۱. بقره / ۱۵۶. «الَّذِينَ إِذَا أَصَابَتْهُمْ مُصِيبَةٌ قَالُوا إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ» (همان)
 کسانی که چون مصیبتی به آنان برسد می گویند: ما از آن الله هستیم و به سوی او باز می گردیم.) «مرکز تدوین»

۱۳۲

**به مناسبتِ سوء قصد به جان محترم عبدالصیر خالد
قوماندان فرقهٔ ۲۹ جهادی بدخشان**

جریدهٔ بدخشان؛ شمارهٔ ۳۰، چهارشنبه، ۲۲ عقرب ۱۳۷۲ هـ ش

برادر عزیز و گرامی ام عبدالبصیر خالد!
السَّلَامُ عَلَیْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ

پیروزی تان در استحکام دولت اسلامی و خدمت
به مردم مظلوم آرزوی ماست.
واقعهٔ تأثرآور است که عده‌ای خائنین و مخالفین
دولت اسلامی به خاطر پراکندگی دولت اسلامی و فلج
کردن فرقهٔ ۲۹ بدخشان، توطیهٔ خائنانه‌ای را انجام دادند
که مایهٔ غم و اندوه ما گردید.
عمر شما را دراز و توفیق و هدایت از خداوند -جلّ
جلاله- برای تان تمنا دارم.

ما به مخالفین دولت اسلامی و مخالفین حکومت
اسلامی بیان می‌داریم که از مرگ گریزی نیست و ما
برای رضای خداوند -جلّ جلاله- و خدمت به مردم،
آمادهٔ فداکاری و ایثار بوده و می‌باشیم.

خداوند متعال را شکر که از این توطیهٔ منافقین
نجات پیدا کردید و این سلامتی را به شما و مردم
بدخشان و پرسونل فرقهٔ ۲۹ بدخشان مبارکباد می‌گوییم.

خداوند -جلّ جلاله- یار و مددگارتان باد.
برهان‌الدین ربّانی رئیس دولت اسلامی افغانستان

۱۳۳

به مناسبت انفجار بمبی در شهر زهران عربستان

سعودی

عنوانی خادم الحرمين شریفین فهد بن عبدالعزيز آل سعود،

پادشاه عربستان سعودی

جریده بدخشان؛ شماره ۱۵، چهارشنبه، ۱۳ سرطان ۱۳۷۵ هـ.ش.

برادر محترم خادم الحرمين شریفین فهد بن
عبدالعزيز آل سعود،^۱ پادشاه عربستان سعودی!
السَّلَامُ عَلَیْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَکَاتُهُ

با تأسف زیاد خبر انفجار بم را در شهر زهران^۲
کشور دوست که به موجب آن تلفات هنگفت جانی و
خسارات مالی به بار آورده است، دریافت کردیم.

۱. ملک فهد بن عبدالعزيز بن عبدالرحمن بن فیصل بن ترکی بن عبدالله بن محمد
بن سعود بن محمد بن مقرن آل سعود (زاده ۱۹۲۱ - درگذشت ۱ اگست ۲۰۰۵)
فرزند نهم ملک عبدالعزيز، بنیان‌گذار پادشاهی عربستان سعودی، و پنجمین
پادشاه این کشور از خاندان آل سعود در سال‌های ۱۹۸۲-۲۰۰۵ بود. او با ۳
پادشاه پیش از خود (ملک سعود، ملک فیصل و ملک خالد) و ۲ پادشاه پس از
خود (ملک عبدالله و ملک سلمان) برادر می‌باشد. وی در ۱ اگست ۲۰۰۵ در سن
۸۴ سالگی درگذشت. نگاه: Saudi royal family. «مرکز تدوین»

۲. عَرَبِستانِ سَعُودی (به عربی: اَلْعُودِیَّة) با نام رسمی پادشاهی عربستان
سعودی (به عربی: اَلْمَمْلَکَةُ الْعَرَبِیَّةُ اَلْعُودِیَّة) کشوری در شبه‌جزیره عربستان در
غرب آسیاست. این کشور دارای مساحتی در حدود ۲'۱۵۰'۰۰۰ کیلومتر مربع
(۸۳۰'۰۰۰ مایل مربع) است که آن را به پنجمین کشور بزرگ در آسیا، دومین
کشور بزرگ در جهان عرب و بزرگ‌ترین کشور در غرب آسیا تبدیل می‌کند.
عربستان از غرب با دریای سرخ هم‌مرز است. اردن، عراق و کویت در شمال آن
قرار دارند؛ خلیج فارس، قطر و امارات متحده عربی از سوی شرق با عربستان مرز
مشترک دارند؛ عمان از جنوب شرقی و یمن از جنوب با عربستان هم‌مرزند. بحرین
کشور جزیره‌ای در ساحل شرقی این کشور است. خلیج عقبه در شمال غربی،
عربستان را از مصر جدا می‌کند. منطقه عربستان سعودی امروزی قبلاً شامل چهار
منطقه تاریخی متمایز بود: حجاز، نجد و بخش‌هایی از سرزمین بحرین (الاحساء)
و عربستان جنوبی (عسیر). پادشاهی عربستان سعودی در سال ۱۹۳۲ م، توسط
ملک عبدالعزيز (معروف به عبدالعزيز بن عبدالرحمن آل سعود) تأسیس شد.
نگاه: <https://www.saudiembassy.net/council-ministers-system-0>

«مرکز تدوین»

بدین مناسبت، مراتب تأثرات عمیق دولت اسلامی، حکومت و مردم افغانستان را برای شما برادر گرامی و مردم دوست عربستان سعودی، ابراز می‌کنم. دولت اسلامی افغانستان با تعقیب سیاست تقبیح و مبارزه علیه تروریزم به هر شکل و عنوانی که باشد، این عمل جنایت‌کارانه را شدیداً محکوم می‌کند. با استفاده از فرصت، صحت و طول عمر جناب‌عالی را از خداوند عزوجل - تمنا می‌کنم.

۱۳۴

به مناسبت وفات آیت الله العظمی محمد علی اراکی

مرجع تقلید شیعیان

عنوانی محترم حجّة الإسلام والمسلمین علی اکبر هاشمی

رفسنجانی رئیس جمهور جمهوری اسلامی ایران

جریده بدخشان؛ شماره ۳۷، چهارشنبه، ۱۶ قوس ۱۳۷۳ هـ. ش.

بدین وسیله مراتب تسلیت و تأثرات عمیق شخص
خود و مردم مسلمان افغانستان را به مناسبت وفات
آیت الله العظمی محمدعلی اراکی^۱ مرجع تقلید
شیعیان، برای شما برادر گرامی و مردم مسلمان ایران
ابراز می‌دارم.

ما در حالی که در عزاداری برادران ایرانی، خود را
شریک می‌دانیم، از خداوند بزرگ -جلّ جلاله- برای
مرحوم بهشت برین و برای شما مردم مسلمان ایران،
صبر جمیل خواهانیم.

۱. محمدعلی آراکی: فقیه، مرجع تقلید شیعیان، عارف و از امامان جمعه در شهر
آراک بود که در سال ۱۲۷۳ هـ.ش، زاده شد. او پس از اراک به قم رفت و تا پایان
عمر آنجا زندگی کرد که سرانجام در سال ۱۳۷۳ هـ.ش، به عمر ۱۰۰ سالگی در
قم درگذشت. نوشته‌هایی زیادی از این دانشمند بجا مانده است که مهم‌ترین آن‌ها:
مناسک حج، توضیح المسائل، کتاب النکاح والطلاق و... گفته شده است. برای
آگاهی بیشتر مراجعه کنید به: وبسایت، دانشنامه اسلامی، آیت الله محمد علی
اراکي، تاریخ دریافت مطلب: ۱۴۰۲ / ۵ / ۲۱ هـ.ش. Wik.ahlobait.com
«مرکز تدوین»

بخش ششم

پیام‌های متفرقه

۱۳۵

خطاب به مردم مسلمان افغانستان

جريدة بدخشان؛ شماره ۲۸، چهارشنبه، ۲۰ عقرب ۱۳۷۱ هـ ش

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الحمد لله رب العالمين والعاقبة للمتقين والصلاة والسلام على سيدنا ونبينا محمد وعلى آله واصحابه اجمعين.

هم وطنان عزیز! مجاہدین دلیر و باشہامت کشور!

السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ

تاریخ کشور ما و جهان، گواه این حقیقت است که مجاہدان باشہامت و دلیر افغانستان، با حمایت بالفعل قاطبہ ملت قہرمان کشور - در حالی کہ تناسب نیروہای جنگی دو طرف قطعاً بہ محاسبہ نمی آمد - و با اتکا بہ استعانت پروردگار لایزال، از آزمون دشوار و اعجاب آور مبارزہ و جہاد در برابر یک ابرقدرت تجاوزگر، پیروز و سربلند بہ درآمدند و حالا نیز ملت ما در برابر یک آزمون بزرگ و نہایت حسّاس تاریخی دیگر قرار دارد.

جهان همان طوری کہ موفقیت های مردم ما و مجاہدین ما را با دیدہ قدر و تحسین می نگرد و حتّی در عرصہ ایجاد نظم نوین در روابط بین المللی، سقوط

و فروپاشی نظام استکباری کمونیستی اتحاد شوروی سابق^۱ و اروپای شرقی و فراهم‌ساختن زمینه‌های مساعدی برای تعداد زیادی از ملّت‌ها، جهت حصول آزادی و حاکمیت بر سرنوشت‌شان در قاره‌های آسیا و اروپا و افریقا، ناگزیر خود را تا حدودی مدیون مبارزات و از خودگذری‌های ملّت قهرمان افغانستان می‌دانند؛ اما اکنون با دقّت کامل جریانات و اوضاع جاری کشور ما را تحت نظر دارند و می‌بینند که آیا این ملّتی که در آزادی و تعیین سرنوشت تعداد زیادی از ملّت‌ها، نقش قابل‌توجّه ایفا کرده است؛ اکنون در زمینه ایجاد ساختار دولت با پایه‌های وسیع و قابل‌پذیرش برای همه و تعیین سرنوشت مردم خود چه اقداماتی را به عمل می‌آورد؟

کشور ما اکنون در یکی از مراحل حسّاس تاریخ معاصر خود قرار دارد؛ شیرازه و بنیاد سیستم اقتصادی و نظام اجتماعی و اداری مملکت که در اثر جنگ ۱۴ ساله فروپاشیده است، حالا باید در دوران نظام اسلامی، مطابق با نیازمندی‌های موجود جامعه اسلامی از اعتماد و ثبات لازم برخوردار باشد و تأمین امنیت سراسری ملی، گذار از دوران جنگ و محاربه

۱. اتحاد جماهیر شوروی سوسیالیستی: کشوری بود مُتشکّل از روسیه و چندین جمهوری متحد که از زمان تأسیس در ۱۹۲۲ م تا زمان انحلال در ۱۹۹۱ م، بخش بزرگی از شرق اروپا و شمال آسیا را در بر می‌گرفت و پهناورترین کشور جهان شناخته می‌شد، در دهه ۱۹۸۰ م، آثار فروپاشی اتحاد جماهیر شوروی ظاهر شد و بالاخره در ۱۹۹۱ م، این کشور رسماً منحل شد و به چند کشور دیگر تجزیه شد، یکی از اساسی‌ترین عوامل فروپاشی اتحاد جماهیر شوروی را حمله به افغانستان می‌دانند که به اثر شکست در مقابل ملّت قهرمان و مجاهد افغانستان، این اتحاد بزرگ از هم پاشید. برای آگاهی بیشتر در مورد، نگاه کنید: جنگ افغانستان و شوروی عامل فروپاشی جهانی کمونیسم، از امیر اعتماد دانشیار. «مرکز تدوین»

به عرصهٔ ساختمان و احیای مجدد کشور، اکنون از وظایف و مسئولیت‌هایی به شمار می‌روند که نه تنها بایست مورد توجه جدی مقامات دولتی «دولت اسلامی افغانستان» قرار داشته باشد که همچنان بر عموم هم‌وطنان و تمام احزاب و تنظیم‌های سیاسی و گروه‌های مسلح لازم است که در جهت احیای این مسئولیت‌های سترگ ملی، صمیمانه و صادقانه بذل مساعی کنند.

هم‌وطنان عزیز!

حساسیت لحظات کنونی ایجاب می‌کند تا همهٔ ما دست در دست هم، داده و فارغ از هرگونه منفعت‌طلبی شخصی، گروهی، منطقه‌ای، لسانی، نژادی و امثال آن، فقط تحت لوای پر عظمت اسلام، یکجا با دولت اسلامی خویش در راه تحقق آرمان‌ها و ایجاد محیط باثبات و آرامش‌بخش، برای مردم رنج‌کشیدهٔ ما - که در طول ۱۴ سال گذشته به جز جنگ، کشتار، ویرانی، محرومیت و رنج چیز دیگری را ندیده‌اند - آنچه را در توان داریم، در منصفهٔ عمل و تطبیق قرار دهیم. مردم، دیگر از جنگ و انارشیزم^۱ خسته شده‌اند،

۱. واژهٔ انارشیزم یا سروری‌ستیزی: ریشه در زبان یونانی دارد و ترکیبی از (archos) به معنای «بدون رئیس» و (Anarchia) به معنای «عدم حکومت» است. پس می‌توان سروری‌ستیزی یا حکومت‌ستیزی را معادل‌های مناسبی برای این واژه دانست، بنیاد انارشیزم بر دشمنی با دولت است؛ ولی در عین حال وجود هرگونه قدرت سازمان‌یافتهٔ اجتماعی و دینی را نیز ناروا می‌شمرد، انارشیزم قوانین دولت‌ها را سرچشمهٔ تجاوز و خاستگاه همهٔ بدی‌های اجتماعی می‌داند و به این دلیل خواستار از میان رفتن همهٔ دولت‌هاست، در اصطلاح سیاسی، مسلکی که سعادت بشر را در نابودی حکومت‌ها و قوانین آن‌ها و هرج و مرج و اغتشاش را وسیلهٔ پیشرفت به‌سوی مقصود می‌داند و شعار یکی از انارشیزت‌ها به گونهٔ نمونه این است: «هدف ما زیستن بدون دولت و بدون قانون است.» نگاه: فرهنگ فارسی

جداً و قاطعانه می‌خواهند تا صلح و امنیت در سراسر کشور برقرار گردد.

نیروها و اسکاناتی که در راه جنگ و تخریب کشور به مصرف می‌رسد، آرزو دارند در راه ترمیم خرابی‌ها و زدودن رنج‌ها و اشک‌ها و فراهم‌ساختن زمینه و امکانات برای احساس آرامش به مصرف برسد. باید با قاطعیت گفت: تجارب گذشته به وضاحت نشان داد که دسته‌بندی‌ها و موضع‌گیری‌های انحصارطلبانه به نفع هیچ‌کسی و به سود ملت و جامعه نیست.

اکنون دوران تفاهم، هماهنگی، اتحاد و همبستگی است. واضحاً انبوه مشکلات عظیم اقتصادی و اجتماعی جز با اتحاد عمل و نظر مردم سراسر کشور از هیچ طریقه دیگری نمی‌تواند حل گردد.

بنابرآن از همه نیروهای سیاسی، از تمام قوماندانان محترم جهادی و از کافهٔ مردم مسلمان سراسر کشور آرزو مندیم، با احساس مسئولیت اسلامی و ملی، با روحیهٔ اتحاد و همبستگی، در پیروزی ملت قهرمان و مسلمان ما، از این آزمون دیگر تاریخی، همدست و متحدانه بکوشند.

هم‌وطنان عزیز!

ما روزهای پرمسئولیتی پیش‌رو داریم، روزهایی که در آن کارنامه‌های نیروهای بامسئولیت و ایمان‌دار کشور با خطوط روشن و جلی ثبت تاریخ معاصر افغانستان خواهد گردید.

ما وظیفه داریم در پهلوی تدارک نیازمندی‌های مردم خود و تأمین ثبات، امنیت و آرامش آنان همچنان غرض تدویر گردهمایی بزرگ افغان‌ها؛ یعنی تدویر شورای «اهل حل و عقد» در اسرع وقت ممکنه مساعی خود را تعمیم و هماهنگ گردانیم.

همان‌طوری که ارشاد ذات پروردگار توانا و لایزال است:

«وَشَاوِرْهُمْ فِي الْأَمْرِ»^۱

ملت مسلمان افغانستان حق دارد پس از چهارده سال جهاد و قبول ایثار و قربانی‌های فراوان، در تعیین سرنوشت آینده کشور، اراده و نظر خود را تبارز دهند. مساعی برای تدویر این شوری از طریق کمیسیون مربوط با جدیت ادامه دارد.

آیین‌نامه شورای «اهل حل و عقد» به تصویب شورای رهبری رسیده است، همچنان غرض اتخاذ تدابیر لازم در زمینه امور خدماتی، کمیسیون خاص شروع به کار کرده است.

به «ستره محکمه دولت اسلامی افغانستان»^۲ هدایت داده شده است تا تعدادی از قضات و اعضای قابل اعتماد خود را جهت شمول در ترکیب هیئت‌هایی

۱. آل عمران / ۱۵۹. «فَبِمَا رَحْمَةٍ مِّنَ اللَّهِ لِنْتَ لَهُمْ وَلَوْ كُنْتَ فَظًّا غَلِيظَ الْقَلْبِ لَانْفَضُّوا مِنْ حَوْلِكَ فَاعْفُ عَنْهُمْ وَاسْتَغْفِرْ لَهُمْ وَشَاوِرْهُمْ فِي الْأَمْرِ فَإِذَا عَزَمْتَ فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَوَكِّلِينَ» (پس به [برکت] رحمت الهی با آنان نرم‌خو [و] پرمهر] شدی و اگر تندخو و سخت‌دل بودی قطعاً از پیرامون تو پراکنده می‌شدند. پس از آنان درگذر و برایشان آمرزش بخواه و در کار [ها] با آنان مشورت کن و چون تصمیم گرفتی بر خدا توکل کن؛ زیرا خداوند توکل‌کنندگان را دوست می‌دارد.) «مرکز تدوین»

۲. یعنی دادگاه عالی دولت اسلامی افغانستان. «مرکز تدوین»

که غرض نظارت بر چگونگی انتخاب نمایندگان عازم ولایات و حوزه‌های مربوطه می‌گردند، معرفی کند. شورای قیادی با توجّه به مسئولیت عظیم اسلامی و ملی خود مسایل مربوط به تدویر شورای اهل حل و عقد را همواره مورد توجّه جدی قرار داده، دستورالعمل‌های لازم را وقتاً فوقتاً تصویب نموده است. همچنان لازم به تذکر است که دولت در پهلوی اقدامات عاجل و فوری برای تدویر شورای اهل حل و عقد، موضوع استحکام هرچه بیشتر امنیّت و تأمین مواد موردنیاز مردم را با جدیت تعقیب می‌کند که در این راستا اقدامات قابل تذکری تا کنون به عمل آمده و نتایج محسوس هم به بار آورده است.

تصفیه شهر کابل از وجود نیروهای مسلّح غیرمسئول، همچنانی که پیروزمندانه در ساحه تطبیق قرار گرفته، طبق برنامه ادامه دارد.

البته آرزومندی ما از همه مجاهدان و نیروهای باشهامت و تمام نیروهای مسلّح آن است که در تأمین امنیّت شاهراه‌ها و خطوط مواصلاتی و اکمالاتی که مواد موردنیاز مردم مسلمان ما از طریق آن‌ها تهیه و تدارک می‌گردد، همکاری صمیمانه و صادقانه به عمل آورند.

لازم به توضیح است؛ کمک‌ها و مساعدت‌های قابل توجّه که کشورهای دوست و مجامع بین‌المللی وعده داده‌اند، با آوردن آن‌ها به شهر کابل هیچ‌گونه تشویش برای هم‌وطنان محترم ما از این ناحیه باقی نخواهد ماند.

مقدار کافی از این مساعدت‌هایی که شامل مواد غذایی و مواد سوخت است، هم‌اکنون در بنادر کشور رسیده است.

باید از شورای محترم قیادی - که مسئولیت امور کشور را بار دیگر به من اعتماد کرده‌اند - اظهار تشکر کنم.

اگرچه قبول این امر در اوضاع کنونی امتیازی نیست؛ بلکه قبول این امر، به معنای قبول دشواری‌ها و مسئولیت‌های بس عظیم و حتی غیرقابل تحمّل است؛ اما با اتکا به پروردگار توانا و لایزال و همکاری‌های بی‌شایبۀ اعضای محترم شورای رهبری، چنان‌که تا کنون از آن برخوردار بوده‌ایم و استعانت و یاری همه برادران مجاهد و ملت مسلمان و رنج‌کشیدهٔ خویش آرزومندیم، این امانت سنگین و مسئولیت سترگ را آن طوری که رضای پروردگار و خشنودی مردم ما می‌باشد، به انجام برسانیم.

ومن الله التوفیق

۱۳۶

به مناسبت تأسیس اتحادیه دانشجویان و
دانش آموزان و نشر جریده دانشجو

ماهنامه دانشجو؛ سال اول، شماره اول، ۱۲ قوس ۱۳۶۷ ه.ش.

انقلاب اسلامی و خون‌بار ملت مؤمن افغانستان - که ده سال می‌شود راه‌های پر پیچ و خم و فراز و نشیب فراوانی را پیمود - اینک به یاری خداوند متعال و همت سنگرداران قهرمان در آستانه پیروزی رسیده است.

تا آنجا که حقانیت انقلاب و پیروزی مقاومت اسلامی ملت به خون غنوده ما ناگزیر از گلوی دشمنان سرسخت و آشتی‌ناپذیر ما بلند شد و به صلاحیت و اقتدار شکوهمند انقلاب ما و به شکست افتضاح آمیز سیاست‌های پوچ خودشان در تمام عرصه‌ها به اجبار اعتراف کردند و این زمانی بود که تمام حيله‌ها و دسيسه‌های دشمنان ما به هر شکل و انواعی که بود، در سرکوب کردن جنبش اسلامی و انقلابی کشور ما ناموفق به‌در آمد و دیگر چاره‌ای جز اعتراف به شکست‌شان هرچند تحت نام‌های اشتباهات و غیره و غیره نداشتند و از سویی هم بعضی از دوستان ما که هنوز در حقیقت و پیروزی انقلاب ما شک و تردید از خود نشان می‌دادند، این شک و تردیدشان با تأثیرپذیری از تحولات و پیروزی‌های انقلاب ما به‌یقین مبدل شد که البته این بزرگ‌ترین

نعمت و افتخاری است که خداوند متعال نصیب ملت مظلوم و زجر دیده ما کرد که همیشه باید شکر این نعمت را به جا بیاوریم.

ما در جریان این ده سال درگیری و مقاومت، البته نظر به دلایلی که برای همگان روشن است، نتوانستیم به بسیاری از مسایل اجتماعی به حد کافی رسیدگی کنیم که مسئله جوانان یکی از این جمله مسایل است. هرچند من همیشه در حل مشکلات و نیازمندی‌های جوانان، موضوع آموزش و پرورش جوانان سعی و تأکید کرده‌ام و توجه مسئولین امور را نسبت به این مسئله معطوف داشته‌ام؛ ولی با آن‌همه، کار قناعت بخشی در این زمینه صورت نگرفته است؛ زیرا جوانان بخش بزرگی از جامعه ما و بزرگ‌ترین سرمایه و مردان آینده کشور مایند که باید به مسایل مربوط به جوانان توجه جدی و اساسی صورت بگیرد و بدیهی است که انقلاب ما تنها با توپ و تفنگ پیش نمی‌رود و ما در امروز و فردا به جوانان دانشمند و تحصیل کرده، آگاه و متخصص و بادرک و بادرد و متدین و صادق نیاز داریم، بناءً غفلت نسبت بدین امر خسارات جبران‌ناپذیری را در آینده به بار خواهد آورد.

اینک با درک و ضرورت این مطلب که نهاد وابسته به دانشجویان و دانش‌آموزان، رسیدگی به امر خطیری را به عهده گرفته است، کار معقول و سرمایه‌گذاری خیلی بجا و مناسب است؛ زیرا این کار از سویی زمینه‌سازی برای رشد استعداد و شخصیت جوانان است و از سوی دیگر جلوگیری از سقوط و انحراف

استعداد جوانان در جهت‌های منفی و فساد، یک گام مؤثر و ارزشمندی است که باید با جدیت دنبال شود. همچنان ما به کارهای عمیق و گسترده فرهنگی و تبلیغاتی اشدّ نیاز داریم؛ زیرا از یک سو وسعت تهاجم و جنایات دشمنان ما ایجاب می‌کند که باید این جنایات و وحشی‌گری‌های دشمنان اسلام به صورتِ وسیع و با تحلیل‌های زنده و منطقی ارایه و انعکاس داده شود و از یک سو سوء گذشته در مطبوعات که همیشه زیر سانسور شدید قرار داشته‌ایم و هرگز برای بیان عقاید و نظریات ما، فضای باز مطبوعاتی وجود نداشته است، بر ضرورت این امر تأکید می‌کند و در این مقطع که نشریه «دانشجو»^۱ با هدف‌های والای اسلامی و انسانی به قصد انتشار افکار سازنده و ارزنده معارف و فرهنگ اسلام و زمینه‌سازی برای رشد استعداد‌های قلمی و نویسندگی جوانان متدین و به‌خاطر معرفی خوب‌تر و همه‌جانبه‌تر انقلاب اسلامی کشور و افشای چهره‌های کثیف دشمنان ما قدم به عرصه مطبوعات جهادی کشور نهاده است، آن را جای افتخار می‌دانیم و امیدواریم بتواند از مسئولیت و وظیفه بزرگی که در پیش دارد، موفقانه به در آید و از این طریق خدمات شایان و ارزنده را در قلمرو فرهنگ و معارف اسلامی به انجام برساند.

۱. این نشریه در سال ۱۳۶۷ هـ.ش، در بیرون از کشور (جمهوری اسلامی ایران)، از سوی دانشجویان جمعیت اسلامی افغانستان که بازتاب‌دهنده اندیشه‌های انقلابی و اسلامی جوانان جمعیت اسلامی افغانستان بود، تأسیس گردیده بود. نگاه: نشریه دانشجو؛ ص: ۱- ۴، سال اول، شماره اول، شنبه ۱۲ قوس ۱۳۶۷ هـ.ش. «مرکز تدوین»

در پایان از خداوند تبارک و تعالی توفیق خدمات
 بیشتر و بهتری را استدعا می‌کنم.
 أَقُولُ قَوْلِي هَذَا، وَأَسْتَغْفِرُوا اللَّهَ لِي وَلَكُمْ إِنَّهُ هُوَ
 الْغَفُورُ الرَّحِيمُ.

۱. (می‌گویم: سخن من همین است، به خود و شما از الله) آمرزش می‌طلبم) با این جمله، پیامبر Y و یاران مبارکش، گاه‌گاهی سخنرانی‌های‌شان را خاتمه می‌دادند. نگاه: ابن حِبَّان، شماره حدیث: ۳۸۲۸ و السلسلة الصحيحة، از ناصرالدین آلبانی، شماره حدیث: ۲۸۰۳. «مركز تدوين»

۱۳۷

ابلاغیه رهبر جمعیت اسلامی افغانستان

هفته‌نامه مجاهد؛ شماره مسلسل: ۱۸۷، سال پانزدهم

نشراتی، شماره ۶، ۳ / ۱ / ۱۳۷۱ هـ.ش.

به اطلاع تمام مجاهدین قهرمان افغانستان رسانیده
می شود:

اشخاصی که نجیب جنایتکار و خاین را از اریکه
قدرت سقوط دادند، در تفاهم با برادران مجاهد شما
می باشند و این شاء الله عنقریب زمام امور را به حکومت
اسلامی تسلیم خواهند داد.

بنابراین از شما درخواست می شود تا از هرگونه
حمله بالای شهر کابل و سایر شهرها که سبب
خونریزی ناحق مردم بی گناه و تخریب شهرها
می گردد، خودداری کرده، برای تأمین امنیت در شهر
کابل و جلوگیری از بی نظمی و هرج و مرج با قوماندان
محبوب، برادر احمدشاه مسعود در تماس شوید.

برهان الدین ربّانی
رهبر جمعیت اسلامی افغانستان

نمایه

آيات:

«الْأَنسَ الصُّبْحُ بِقَرِيبٍ» ٦٥

«إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ» ١١٢

«مِنَ الْمُؤْمِنِينَ رِجَالٌ صَدَقُوا مَا عَاهَدُوا اللَّهَ عَلَيْهِ
فَمِنْهُمْ مَّنْ قَضَىٰ نَحْبَهُ وَمِنْهُمْ مَّنْ يَنْتَظِرُ وَمَا بَدَّلُوا
تَبْدِيلًا» ١٠٣

«وَشَاوَرَهُمْ فِي الْأَمْرِ...» ١٣٣

«وَلَيَنْصُرَنَّ اللَّهُ مَن يَنْصُرُهُ إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ» ٥١

«وَمَا ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ بِعَزِيزٍ» ٢٦، ٣٢، ٤١، ٥٢، ٥٦، ٦٠

«يَا أَبَتِ افْعَلْ مَا تُؤْمَرُ سَتَجِدُنِي إِن شَاءَ اللَّهُ مِنْ

الصَّابِرِينَ» ٣١

حديث:

«أَقُولُ قَوْلِي هَذَا، وَأَسْتَغْفِرُوا اللَّهَ لِي وَلَكُمْ» ١٤٢

اسما و اشخاص:

- ابراهيم خليل الله ٢٩
احمد شاه مسعود، ٥١، ٥٥، ٧٦
استاد احمدزى ١٠٣، ١٠٤
اسماعيل ذبيح الله ٢٩
برهان الدين ربانى، ٣٢، ٤١، ٥٢، ٥٦، ٦٠، ٦٥، ٧١،
١٠٤، ١١٢، ١١٥
بى نظير بوتو ٩٧
جنرال ضياء الحق ١٠٧
سردار فاروق احمد لغارى ٩٧
سيد عارف حسين الحسينى، ١١١
صبغت الله مجددى ٧٦
صدّام حسين ٨٩
عبد البصير خالد، ٦٩، ١١٣
فهد بن عبدالعزيز آل سعود، ١١٩
قارى رحمت الله ٥٩
محمّد ١١٢، ١٠٧، ١٠٥، ٧٠، ٦٣، ٥٩، ٤٠، ٣٩
محمّد اسماعيل ٦٣
محمّد عارف خان ٥٩
محمّد على اراكى، ١٢٣
نجم الدين اربكان ٨٥
نجيب، ٣٩، ٤٠، ٧٥

اماکن:

اروپا ۱۳۰

آسیا ۱۱۹، ۱۳۰

افریقا ۱۳۰

افغانستان، ۲۱، ۲۲، ۲۳، ۲۴، ۲۵، ۲۶، ۳۱، ۳۲، ۳۹، ۴۰،

۴۶، ۵۹، ۶۳، ۶۹، ۷۰، ۷۱، ۷۳، ۷۷، ۷۸، ۸۵، ۸۹، ۹۷،

۱۰۱، ۱۰۳، ۱۰۴، ۱۰۷، ۱۰۸، ۱۱۱، ۱۱۵، ۱۲۰، ۱۲۳، ۱۲۷،

۱۲۹، ۱۳۰، ۱۳۱، ۱۳۲، ۱۳۳، ۱۳۹

ایبک ۳۸

ایران، ۷۷، ۱۲۱، ۱۲۳، ۱۴۱،

بدخشان، ۶۰، ۶۷، ۶۹، ۷۱، ۸۳، ۸۷، ۹۱، ۹۵، ۱۱۳،

۱۱۵، ۱۱۷، ۱۲۱، ۱۲۷

بدر ۲۰

بلخ، ۲۰، ۳۷، ۳۸

پاکستان، ۷۷، ۹۵، ۹۷، ۹۸، ۱۰۳، ۱۰۴، ۱۰۵، ۱۰۷، ۱۱۱

پروان ۵۵

تاشقرغان ۳۸

ترکیه، ۸۶، ۸۵

جوزجان ۲۰

خواجه‌غار، ۵۱

روسیه ۱۳۰

زهران ۱۱۹

سمنگان ۲۰

شرق ۱۳۰

شوروی ۱۳۰

عراق ۱۱۹، ۸۹

عربستان سعودی، ۷۷، ۱۱۹، ۱۲۰

فرانسه ۱۹

فیض آباد ۷۱

کابل، ۲۱، ۲۴، ۳۹، ۴۰، ۵۵، ۷۰، ۷۵، ۷۶، ۷۸، ۱۰۳،

۱۳۴

کاپیسا ۵۵

کندز، ۶۰، ۵۹، ۲۰

گینیا ۹۳

میدان هوایی بگرام، ۵۵

میدان هوایی ولایت کندز ۶۰

هرات، ۲۰، ۶۳، ۶۴

احزاب، گروه‌ها و قبایل:

اتحاد شوروی سابق ۱۳۰

افسران ۲۲

جمعیت اسلامی، ۲۲، ۲۴، ۳۲، ۴۱، ۵۹، ۶۳، ۶۹، ۱۰۱،

۱۴۱

دانش‌آموزان، ۱۳۷، ۱۴۰

دانشجویان ۱۴۱، ۱۴۰، ۱۳۷

سازا و سفزا ۶۹، ۷۰

ستم ملی ۶۹، ۷۰

شورای رهبری جهاد ۷۷

شیعیان ۱۲۳

فرعونیان ۳۰

کنفرانس کشورهای اسلامی ۷۸

مجاهدین، ۲۱، ۲۲، ۲۳، ۲۵، ۳۸، ۴۰، ۵۲، ۵۹، ۶۰، ۶۳،

۶۴، ۷۰، ۷۱، ۷۶، ۷۸، ۱۱۱، ۱۲۹

مسلمانان، ۲۰، ۲۲، ۲۶، ۲۹، ۳۰، ۱۰۷، ۱۱۲

معلولین، ۴۵، ۷۵

ملل متحد ۲۵

نمرودیان ۳۰

نهیضت اسلامی، ۱۰۳، ۱۰۴

هرزه‌سرایان ۲۴

مفاهیم و اصطلاحات:

آزادی ۲۹، ۵۹، ۷۰، ۱۰۳، ۱۳۰

آموزشوپرورش ۱۴۰

ایثار، ۱۱۵، ۱۳۳

اهل حل و عقد ۱۳۳، ۱۳۴

انسانیت ۱۹

انارشیزم ۱۳۱

امنیت، ۴۰، ۷۷، ۱۳۰، ۱۳۲، ۱۳۳

اغفال ۱۹

استقلال، ۳۹، ۸۹، ۹۵، ۹۷

اتفاق ۲۵

اتحاد ۱۳۰

اسلام، ۲۰، ۲۱، ۲۲، ۲۳، ۳۰، ۳۱، ۳۲، ۴۱، ۴۵، ۴۶،

۵۲، ۷۶، ۷۷، ۱۰۴، ۱۰۷، ۱۰۸، ۱۱۱، ۱۱۲

الحاد ۱۹، ۲۴، ۵۲، ۷۵

پرتگاه ۲۰

تقوی، ۳۰، ۳۲، ۳۹، ۱۰۴

جنگ، ۳۰، ۱۳۰، ۱۳۱، ۱۳۲

جهاد، ۲۱، ۲۲، ۲۳، ۲۶، ۳۰، ۳۲، ۳۸، ۴۱، ۵۲، ۵۹،

۶۴، ۶۹، ۷۵

جهان ۱۳۰

شهادت، ۲۶، ۶۴، ۷۰، ۱۰۱، ۱۰۳، ۱۰۴، ۱۰۵، ۱۰۷،

۱۰۸، ۱۰۹، ۱۱۱، ۱۱۲

صلح، ۳۸، ۴۰، ۴۱، ۷۷، ۸۵، ۹۸، ۱۳۲

عشق، ۳۱، ۶۴

فشرده ۱۹

فتح، ۲۰، ۲۶، ۳۷، ۳۸، ۳۹، ۴۱، ۴۷، ۴۹، ۵۱، ۵۲، ۵۳،

۵۵، ۵۷، ۶۰، ۶۱، ۶۳، ۶۷، ۶۹، ۷۱

کمونیسم ۱۳۰، ۷۵، ۳۲، ۳۰، ۲۴، ۲۰، ۱۹

کفر ۲۰، ۳۲، ۵۲

مؤامرات ۳۱

ملت ۱۳۰

معراج ۲۰

متحد ۱۳۰

وحدت ملی، ۲۱، ۲۳، ۲۴، ۳۹

هجرت، ۲۰، ۳۰، ۴۵، ۷۸، ۱۰۴

رویکردها

****قرآن كريم؛**

(الف) منابع عربى:

١- ابن حبان، محمد بن حبان بن أحمد (١٤١٤).
صحيح ابن حبان، الطبعة الثانية، الناشر: مؤسسة
الرسالة، بيروت؛

٢- ابن هشام، عبد الملك (١٤١٠). السيرة النبوية،
ج: ٢، الناشر: دار الكتاب العربى، الطبعة الثالثة، بيروت
- لبنان؛

٣- ألبانى، محمد ناصر الدين (١٤١٥). السلسلة
الأحاديث الصحيحة، الناشر: مكتبة المعارف؛

٤- مورو، محمد (بى تا). انتصر الأفغان وسقط
المنجل والسندان. (بى جا).

ب) منابع فارسی:

- ۱- آشوری، داریوش (۱۳۸۴). دانشنامهٔ سیاسی، چاپ یازدهم، انتشارات مروارید، ایران؛
- ۲- انصاری، سلطان محمد (۱۳۹۴). جغرافیای عمومی ولایات افغانستان، نوبت چاپ: اول، ناشر: انتشارات بین‌المللی سرور سعادت، محل چاپ: کابل، چهارراهی دهن باغ؛
- ۳- بشیر، علاء (۱۳۹۹). خاطرات پزشک مخصوص صدام، مترجم: فاطمهٔ موحد پارسا، انتشارات ملینا؛
- ۴- بهاء، ثریا (۱۳۹۱). رها در باد، ناشر: شرکت کتاب؛
- ۵- بوتو، بی‌نظیر (۱۳۹۹). بی‌نظیر بوتو دختر شرق: خاطرات بی‌نظیر بوتو نخست‌وزیر فقید پاکستان، مترجم: علی‌رضا عیاری، چاپ هشتم، ناشر: اطلاعات؛
- ۶- پنجشیری، دستگیر (۱۳۷۷). ظهور و زوال حزب دموکراتیک خلق افغانستان، چاپ پیشاو؛
- ۷- حسن، حسن ابراهیم (۱۳۸۵). تاریخ سیاسی اسلام، ترجمه: ابوالقاسم پاینده، نوبت چاپ: اول، چاپخانه: ماه منظر، محل چاپ: تهران، ایران؛
- ۸- دانشیار، امیر اعتماد (۱۳۷۱). جنگ افغانستان و شوروی عامل فروپاشی جهانی کمونیسم، نوبت

چاپ: اول، چاپ: کلینی، ناشر: مؤسسه انتشارات بهینه، تهران، ایران؛

۹- ربّانی، برهان‌الدین (۱۴۰۱) خط رهبر ج ۱۱، مجموعه از سخنرانی‌های ۱۳۶۸ رهبر شهید، (pdf)،

آماده چاپ، ناشر: مرکز تدوین آثار رهبر شهید؛
۱۰- ربّانی، برهان‌الدین (۱۴۰۱) کودکان سنگ به‌دست، (pdf)، مترجم: فضلی آماج، آماده چاپ، ناشر: مرکز تدوین آثار رهبر شهید؛

۱۱- متروخین، واسیلی (۱۳۹۰). ک.جی. بی، در افغانستان، ترجمه: احمدضیا رهگذر، نوبت چاپ: یکم، ناشر: بنگاه انتشارات میوند، کابل، افغانستان؛
۱۲- مصباح‌زاده، سیّد محمّدباقر (۱۳۸۴). آغاز و فرجام جنبش‌های سیاسی در افغانستان، چاپ اول، کابل، افغانستان؛

۱۳- معین، محمّد (۱۳۹۱). فرهنگ فارسی معین، ناشر: مؤسسه انتشارات امیر کبیر.

ج) مجلات و وبسایت‌های اینترنتی:

- ۱- خلیفه، عبدالباقی، نجم‌الدین اربکان.. صانع أسس تركيا الحضارية، ۲۰۱۱/۰۳/۰۳ م، « 11:33am؛
- ۲- دانشجو؛ نشریه جمعیت اسلامی افغانستان در جمهوری اسلامی ایران، ص: ۱- ۴، سال اول، شماره اول، شنبه ۱۲ قوس ۱۳۶۷ هـ ش؛
- ۳- صفحه غینیا فی خريطة الشارع المفتوحة؛
- ۴- میثاق خون؛ انجمن نویسندگان و سخنوران جمعیت اسلامی افغانستان، ارزش خون در کمونیزم و اسلام (مقاله)، نوشته شهید محمدکاظم شارق، ص: ۴۴، شماره سیزدهم، سال ۱۳۶۰ هـ ش؛
- ۵- هفته‌نامه مجاهد؛ ارگان نشراتی جمعیت اسلامی افغانستان، سال یازدهم، شماره ۴، ۲۹ اسد ۱۳۶۷ هـ ش؛
- ۶- هفته‌نامه مجاهد؛ ارگان نشراتی جمعیت اسلامی افغانستان، شماره مسلسل ۱۸۱، سال چهاردهم نشراتی، شماره ۳۵، جمعه ۳۰ حوت ۱۳۷۰ هـ ش؛
- ۷- هفته‌نامه مجاهد؛ ارگان نشراتی جمعیت اسلامی افغانستان، شماره مسلسل ۱۸۸، شماره ۶، ۳۱ حمل ۱۳۷۱ هـ ش؛
- ۸- هفته‌نامه مجاهد؛ ارگان نشراتی جمعیت اسلامی افغانستان، شماره مسلسل ۱۸۷، سال پانزدهم نشراتی، شماره ۶، ۳ حمل ۱۳۷۱ هـ ش؛

۹- هفته‌نامه مجاهد؛ ارگان نشراتی جمعیت اسلامی افغانستان، شماره مسلسل ۱۹۰، سال پانزدهم نشراتی، شماره ۹، ۲ ثور ۱۳۷۱ هـ ش؛

۱۰- هفته‌نامه مجاهد؛ ارگان نشراتی جمعیت اسلامی افغانستان، شماره مسلسل ۱۹۰، سال پانزدهم نشراتی، شماره ۹، ۲ ثور ۱۳۷۱ هـ ش؛

۱۱- هفته‌نامه مجاهد؛ ارگان نشراتی جمعیت اسلامی افغانستان، ص: ۲- ۳، شماره مسلسل ۱۸۲، سال پانزدهم نشراتی، شماره ۱، جمعه، ۱۴ حمل ۱۳۷۱ هـ ش؛

۱۲- وبسایت فارس نیوز، «زندگی‌نامه شهید علامه عارف حسین حسینی»، تاریخ نشر: ۱۴ / ۵ / ۱۳۹۱ هـ ش و تاریخ دریافت مطلب: ۲۱ / ۵ / ۱۴۰۲ هـ ش،
www.farsnews.ir

۱۳- وبسایت، دانشنامه اسلامی، آیت الله محمد علی اراکی، تاریخ دریافت مطلب: ۲۱ / ۵ / ۱۴۰۲ هـ ش
Wik.ahlobait.com.؛

https://www.saudiembassy.net/councilministers-
system-0 .